Anayasa'nın 90'ıncı maddesinin dikkate alınması gerekmektedir. Bu nedenle olayın araştırılarak kamusal alanda ihmali olanların belirlenmesi ve çocukların cezaevi koşullarının uluslararası taahhütlerimizle uygun hâle getirilmesini sağlamak amacıyla Anayasa'nın 98'inci ve İç Tüzük'ün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince bir Meclis araştırması açılması hayati bir önem arz etmektedir.

BAŞKAN – Bilgilerinize sunulmuştur.

Önergeler gündemdeki yerlerini alacak ve Meclis araştırması açılıp açılmaması konusundaki görüşmeler sırası geldiğinde yapılacaktır.

Anayasa'nın 92'nci maddesine göre Başbakanlığın bir tezkeresi vardır, okutuyorum:

B) TEZKERELER

1.- Birleşmiş Milletler Geçici Görev Gücü Bünyesinde Türk Silahlı Kuvvetlerinin 5 Eylül 2013 Tarihinden İtibaren Bir Yıl Daha UNIFIL Harekâtına İştirak Etmesi Hususunda Anayasanın 92'nci Maddesi Uyarınca Hükûmete İzin Verilmesine Dair Başbakanlık Tezkeresi (3/1241)

3/7/2013

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 11/8/2006 tarihinde kabul ettiği 1701 (2006) sayılı Karar ve Türkiye Büyük Millet Meclisinin 5/9/2006 tarihli ve 880 sayılı Kararı'yla bir yıl için verdiği izin çerçevesinde, Türkiye, Lübnan'da konuşlu Birleşmiş Milletler Geçici Görev Gücü (UNIFIL)'ne Silahlı Kuvvetleri unsurlarıyla katkı sağlamıştır. Söz konusu iznin süresi son olarak Türkiye Büyük Millet Meclisinin 29/6/2012 tarihli ve 1023 sayılı Kararı'yla 5/9/2012 tarihinden itibaren bir yıl uzatılmıştır.

Türkiye UNIFIL'e yaptığı katkılarla barışı koruma harekâtının etkin biçimde icrasında önemli bir işlev üstlenmiştir. Bu çerçevede Türkiye'nin katkısı gerek Birleşmiş Milletler sistemi içinde gerek bölgesel ve küresel ölçekte gerekse kapsamlı sivil-asker iş birliği faaliyetleri vasıtasıyla Lübnan toplumunun her kesimi nezdinde görünürlüğünün artmasına, ayrıca barış ve istikrarın korunmasına yönelik politikasının sürdürülmesine önemli katkıda bulunmuştur.

UNIFIL'in ülkemizin askerî kuvvet katkısında bulunduğu tek Birleşmiş Milletler Barış Gücü operasyonu olması ve hâlihazırda Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi adaylığımızın söz konusu bulunması dikkate alınarak, UNIFIL Deniz Görev Gücü'ne katkımızın sürdürülmesinin önem arz ettiği değerlendirilmektedir.

UNIFIL'in görev süresi 31/8/2013 tarihinde sona erecek olup görev süresinin bu tarihten sonraki dönem için yenilenmesi yönünde Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi tarafından ağustos ayı içinde bir kararın kabul edilmesi beklenmektedir.

Bu hususlar ışığında ve Lübnan'la ikili ilişkilerimiz ile bölgedeki güvenlik koşulları da göz önünde tutularak, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin UNIFIL'in görev süresinin uzatılması yönünde karar alması durumunda; hudut, şümul ve miktarı Hükümetçe belirlenecek Türk Silahlı Kuvvetleri unsurlarının, 1701 (2006) sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Kararı ve 880 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Kararı'yla tespit edilen ilkeler kapsamında 5/9/2013 tarihinden itibaren bir yıl daha UNIFIL Deniz Görev Gücü'ne iştirak etmesi ve bununla ilgili gerekli düzenlemelerin Hükümet tarafından yapılması için Anayasa'nın 92 nci maddesi uyarınca izin verilmesini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

BAŞKAN – Anayasa'nın 92'nci maddesine göre Başbakanlık Tezkeresi okutulmuştur.

Başbakanlık tezkeresi üzerinde İç Tüzük'ün 72'nci maddesine göre görüşme açacağım. Gruplara, Hükûmete ve şahıs adına 2 üyeye söz vereceğim. Konuşma süreleri gruplar ve Hükûmet için yirmişer dakika, şahıslar için onar dakikadır.

Tezkere üzerinde söz alan sayın milletvekillerinin isimlerini okuyorum: Milliyetçi Hareket Partisi Grubu adına Yıldırım Tuğrul Türkeş, Ankara Milletvekili; Barış ve Demokrasi Partisi Grubu adına Ertuğrul Kürkcü, Mersin Milletvekili; Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına Osman Taney Korutürk, İstanbul Milletvekili; Adalet ve Kalkınma Partisi Grubu adına Volkan Bozkır, İstanbul Milletvekili. Şahısları adına, Akyan Erdemir, Bursa Milletvekili; Emrullah İşler, Ankara Milletvekili. Hükûmet adına İsmet Yılmaz, Millî Savunma Bakanı.

İlk söz, Milliyetçi Hareket Partisi Grubu adına Yıldırım Tuğrul Türkeş, Ankara Milletvekili. (MHP sıralarından alkışlar)

MHP GRUBU ADINA YILDIRIM TUĞRUL TÜRKEŞ (Ankara) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Lübnan'da barışı korumak amacıyla Birleşmiş Milletler Geçici Görev Gücü UNIFIL ile Türkiye'nin silahlı kuvvetleri unsurlarıyla katkı sağlamasına bir yıl daha imkân sağlayacak düzenleme ile ilgili Milliyetçi Hareket Partisi Grubu adına söz almış bulunuyorum, Genel Kurulu saygıyla selamlıyorum.

Değerli milletvekilleri, geçen yıl yine UNIFIL'in süre uzatımıyla ilgili yaptığım konuşmamda, o dönem yaşanan, Türk uçağının Suriye tarafından düşürülmesi ve bölgedeki diğer gelişmelerle ilgili olarak "Söz konusu saldırıların hedefinde Türk egemenliği ve bağımsızlığı olduğu kadar, asırlardan bu yana her gün, her saat nakşedilen Türk mucizesi vardır." demiştim. "Üniter devlet anlayışı bu sebeple önem arz etmektedir. Cumhuriyet nizamı, farklılıklara, birtakım özelliklere bakmadan herkese, her ferde sağladığı fırsat eşitliği için mühimdir. Demokrasi, fertlere tanıdığı haklar, özgürlükler ve fakat aynı zamanda yüklediği sorumluluklar sebebiyle hayatidir. Milli kimlik, yani Türklük, bir büyük ulus için bir araya gelmiş binlerce irili ufaklı topluluğu içeride ve dışarıda yekvücut yapmak için vardır ve vazgeçilmezdir."

"Biz, Milliyetçi Hareket Partisi olarak Hükûmetin 'Arap Baharı' siyasetini yanlış bulduğumuzu defalarca söyledik, ciddiyetle eleştirdik, uyarılarımız yetkililerce duyulmadı, dinlenmedi." demiştim.

Yine, aynı konuşmada, biz daima bölge ülkelerinin demokrasiye kendi kanalları ve dinamikleriyle ulaşmalarının daha doğru olduğunu, bu kapsamda da Türkiye'nin sürece -Suriye ile ilgili- fazla angaje olmaması gerektiğini vurgulamıştık.

"Farkındayız ve görüyoruz ki bölgedeki dikta rejimlerinin sayısı çok fazladır ve halklar düzeyinde belli bir demokratikleşme arzusu var ise de bu arzu çoğu zaman bastırılmakta ve yok sayılmaktadır. Diktatörlük, faşizm kötüdür; insan haklarına ve insan haysiyetine nispetle de aykırıdır. Bunlara sonuna dek karşı çıkılmalıdır ancak Irak örneğinde gördüğümüz gibi, ihraç siyaseti de çoğu zaman işe yaramamakta ve çoğunlukla da ters tepmektedir; bölünmeye, parçalanmaya vesile olmaktadır.

Değerli milletvekilleri, biz komşularımızın toprak bütünlüğünden yanayız. Zira, çalkantılı ve hassas bir coğrafyada yaşıyoruz. Komşularımızın toprak bütünlüğü bizimkinin de güvencesidir." demiştim. Bu satırlar, sırf sizlere hatırlatmak için geçen yılki konuşmamdan.

Kıymetli arkadaşlar, bu alıntılardan sonra bugüne geldiğimizde açıkça görülmektedir ki siyasi iktidar muhalefetin hiçbir uyarısına kulak asmamış ve bölgesel bir güç olma yolundaki devletimizin ciddi stratejilere dayalı, kalıcı, tutarlı siyaset izlemesi için gerekli adımları atamamıştır. Mısır'daki ilk Tahrir olaylarından sonra, Mübarek'in görevden uzaklaştırılmasının akabinde AKP Hükûmeti Mısır'a gidip Tantavi yönetimindeki cuntayla anlaşmalar yapmış ve yeni yönetimin kabul edilebilir bir yönetim olduğu anlamına gelebilecek açıklamalarda bulunmuştu. Bugün ise Mısır'da, Tahrir'de başlayan ve seçilmiş cumhurbaşkanını görevden alan ihtilal yönetiminin antidemokratikliğine vurgu yapmaktadır. Bu sizce de tenakuz değil midir? Mübarek'in atadığı Tantavi yönetime el koyunca kabul edilir oluyor da Mursi'nin atadığı El Sisi, tam da 21'inci yüzyıla uygun, yanına muhalefeti, dini liderleri ve Batı'da kabul göreceğine emin olduğu şahsiyetleri alarak yönetime el koyduğunda bunun neyini beğenmediniz Allah aşkına? Siz Libya'daki olaylar sırasında ilk gün "NATO'nun burada ne işi var?" deyip yirmi dört saat sonra "Libya'ya NATO müdahale etsin." diyen Hükûmet değil misiniz? Avrupa Birliğinin çekimser kalmaya çalıştığı ve Batı'nın ihtilal demekten imtina ettiği bu yeni yönetim ile ilişkiniz bugün yaptığınız beyanatlarda olduğu gibi mi gelişecek yoksa bunu da geçen günlerde, geçmişte yaptığınız gibi tadilata tabi tutacak mısınız?

Değerli milletvekilleri, bu sözlerimi Mısır'daki demokrasi dışı uygulamaları Milliyetçi Hareket Partisi olarak hoş gördüğümüz veya seçilerek iş başına gelenlerin müdahaleyle yönetimden uzaklaştırılmasını desteklediğimiz manasında almayınız. Biz buna karşıyız, her zaman karşı olduk ve karşı olacağız. Burada sadece siyasi iktidarın zikzaklarla, virajlarla ve kavislerle dolu ve belirsiz makro bir stratejiye oturtulmamış olan dış politikasına dikkat çekmeye çalışıyorum. Suriye'yle ortak bakanlar kurulu yapıp kendi tabirinizle "Şamgen" anlaşması yaparken el ele tutuştuğunuz ve kardeşiniz olduğunu iddia ettiğiniz "Beşar El Esad" bundan kısa bir süre sonra sizin tarafınızdan "Esed"e dönüştürülüp düşman konumuna gelmemiş miydi? İki yılı aşkın bir süredir Türkiye gündeminin öncelikli sırasına yerleştirdiğiniz bu konuda vardığınız noktayı başarı olarak değerlendirebilir misiniz? Daha da önemlisi, mülteci kamplarında sebebini bildiğimiz ve tahmin de edebildiğimiz yanlış uygulamalar nedeniyle Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliğinin mülteciler için teklif ettiği yardımları alamadınız, Avrupa Birliğinin önerdiği 257 milyon euroluk fondan da istifade edemediniz. Suriye'de yaşananlar sadece Türkiye'nin meselesiymiş gibi bu kampların giderlerini millî bütçeden karşılayıp her fırsatta vurgu yaptığınız garip gurebanın haklarını buralara harcadınız. Şimdi soruyorum size: Bugün geldiğimiz noktadan hiç mi pişmanlık duymuyorsunuz?

Konu Lübnan ve Orta Doğu iken tabii ki Türkmenler ile ilgili yanlış uygulamalarınıza değinmeden geçmek mümkün değildir. Irak'ta baş gösteren sahipsizlik, kıyım ve zorunlu göç maalesef Suriye'deki Türkmenlerin de kaderi olmuş ve sahipsizlik onları da kavurmuştur. Bu bölgede yaşananlar içerisinde daha da tehlikelisi Batı ile İran arasında izlenen siyaset ve bunda siyasi iktidarın belirsiz ve git gellerle dolu tutumudur. Bu vesileyle uyarmak istiyorum ki İran dünya dengelerini gözeterek son on yılda kendince doğru bir siyaset izlemekteyken sizin bu konudaki müphem tutumunuz Türkiye açısından risk oluşturmaktadır.

Değerli milletvekilleri, Mavi Marmara olayı ardından İsrail ile yaşanan özür dileme krizi Hükûmetimizin "Özür dilediler." beyanı ile toplumsal tansiyonun düşürülmesine vesile olmuştur. Oysaki İsrail'de Başbakanlığın resmî İnternet sitesinden yapılan açıklamada -buraya lütfen dikkat buyurunuz- "Yaptığımız operasyon sırasında kazaen ölüme veya yaralanmaya sebebiyet verdiysek bundan üzüntü duyarız." denilmiştir. Yani, aslında 3 silahtan çıkan mermilerle taammüden öldürülen

9 vatandaşımız ile ilgili hiçbir pişmanlıklarının olmadığını zımnen ikrar etmişlerdir. Bir an için bunun değil de sizin söylediğinizin doğru olduğunu kabul etsek dahi, o zaman, sizin de Sayın Başbakanın "Mayıs ayında Gazze'deyim." beyanının bugüne kadar niye gerçekleşmediğini, en son Türkiye'yi ziyaretinde İsmail Haniye'nin "5 Temmuz'da Sayın Erdoğan'ı ağırlayacağız." demesine rağmen, bugün, 6 Temmuz 2013'te bunun hâlâ niye gerçekleşmediğini bu yüce Meclise açıklamanız gerektiğini düşünüyorum. Mayıs ayında Sayın Başbakanın yaptığı son Amerika Birleşik Devletleri ziyareti sırasında Filistin'in yasal temsilciliğinin Ramallah'taki Ebu Mazen yani Mahmud Abbas yönetimi olduğunun ısrarla hatırlatıldığı konusuna hiç girmiyorum bile.

Evet, Orta Doğu'daki olaylara şöyle bir ufuk turu yaptıktan sonra, son olarak bu, UNIFIL ile ilgili silahlı kuvvetlerin unsurlarının çeşitli devletlerin üzerinde siyasi veya kültürel tasarruflarının olduğu Lübnan'da Birleşmiş Milletler Barış Gücü şemsiyesi altında var olmalarının gereğine inanıyor, Milliyetçi Hareket Partisi Grubunun mevcut düzenlemeye olumlu baktığını ifade ediyorum.

Teşekkür ederim. (MHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Barış ve Demokrasi Partisi Grubu adına söz isteyen Ertuğrul Kürkcü, Mersin Milletvekili. (BDP sıralarından alkışlar)

BDP GRUBU ADINA ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Mersin) – Sayın Başkan, sevgili arkadaşlar; bir tezkere için daha burada karar alacağız. Maksat, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin UNIFIL Barış Gücünde Deniz Görev Gücüne katkı yapması için Türk Silahlı Kuvvetleri birliklerinin görevlendirilmesi için Hükûmete yetki veren bir tezkereyi çıkaracak mıyız, çıkarmayacak mıyız? 2006'dan beri bu tezkereyi 7 keredir Türkiye Büyük Millet Meclisi çıkarıyor, 8'inci bir kere daha çıkarmalı mı? Biz doğrusu, bu tezkereye gerek olmadığını, silahlı kuvvetlerin yurt dışındaki görevlerde görevlendirilmesine gerek bulunmadığını, zaten Türkiye'nin bu Deniz Görev Gücüne katkısının son derece sınırlı olması dolayısıyla anlamlı bir askerî varlıktan da söz edemeyeceğimiz kanaatindeyiz.

Türk Silahlı Kuvvetlerinin ve Türkiye hükûmetlerinin genel olarak soğuk savaş sonrasında, Sovyetler Birliği'nin çökmesinden sonra oluşan yeni dünya düzeni döneminde mümkün mertebe, kendi sınırları dışında bayrak göstermek, bölge ülkelerde askerî varlık ve tesir icra etmek, böylece kendisine bir bölge gücü hüviyeti kazandırmak konusunda, değişen bütün hükûmetler döneminde değişmemiş olan bir genel hattı var. Bu hattın kendisinin sorunlu olduğu, bunun aslında bölgesel paylaşım meselesine bir alt ortak olarak, bir tür taşeron olarak dâhil olmak arzusunu yansıttığını gözleyebiliriz. Bunların tamamı bölgesel rekabeti kızıştıran, halklar arası düşmanlıkları sona erdirmek yerine bunları çoğaltan ve halklarla halklar arasında doğrudan ilişki yerine silahlı kuvvetler aracılığıyla halkların birinin yanında diğerinin karşısında yer almaya yol açan, barışçı olmayan, hegemonyacı, genişlemeci siyasetlerdir. Dolayısıyla, burada "barış" sözü aslında gerçekleştirilen eylemle taban tabana zıt bir karakter taşımaktadır. O nedenle, biz böyle bir rolün oynanmasına gerek bulunmadığı düşüncesindeyiz.

İkincisi: Lübnan'da böyle bir görev gücünün yer alması esasen İsrail'in bölgesel siyasetlerinin bir sonucuydu. İsrail'in bölgesel siyaseti esasen Lübnan'da Hizbullah'ın tasfiyesi, Hizbullah'ın askerî varlığının tasfiyesi, Hizbullah'ın Lübnan Hükûmeti üzerindeki tesirinin tasfiyesi amacını güdüyordu. Fakat, bu araya bir barış gücünün girmiş olması dolayısıyla -ya da başka bir nedenle değil- Lübnan halkının son derece kararlı bir direniş göstermesi, Lübnan'da konuşlanan Filistinli mültecilerin yanı

sıra, hem Lübnan Hizbullahı hem Lübnan'daki bütün politik güçlerin Lübnan'ın güneyindeki İsrail saldırısına karşı biricik direnme gücü olan Hizbullah'ın yanında kararlı bir saf tutmaları ve nihayet, bölgede İsrail'in bölgesel siyasetine, dış siyasetine karşı oluşan bir genel mutabakat ile bu saldırıya son verildiğini söyleyebiliriz. O nedenle, bu barış durumunun ya da çatışmasızlık durumunun sürebilmesi, esasen oraya bir askerî kuvvet konuşlandırılması, kapasitesi ve yeteneği sınırlı bir askerî gücün orada yer almasından çok bir siyasi denge meselesidir. Siyaset dengesi Hizbullah'ın, Lübnan'daki savunmacı güçlerin, İsrail'in dış politikasına karşı koyan bölge güçlerinin ortaklığı ekseninde geliştiği takdirde Lübnan da güvenlik altında olacaktır, başka ülkeler de güvenlik altında olacaktır. Ancak burada temel soru şudur: Bir yandan Lübnan'ın güvenliğinden söz etmek, bir yandan Lübnan'daki askerî varlığın Lübnan'ın güvenliği için, güney Lübnan'daki İsrail saldırılarının sona erdirilmesi için gerekli olduğundan söz etmek ama öte yandan da bu ittifakın en önemli bileşenleri olan bölge hükûmetleriyle sürekli olarak çatışan bir pozisyonda durmanın açıklanması gerçekliklerle örtüşmüyor. Daha net olarak söylemek gerekirse şudur: Türkiye hem bir yandan İran'la çatışma içerisinde olacak, karşı karşıya duracak hem Suriye ile karşı karşıya duracak hem bölgedeki Şii güçlerle karşı karşıya duracak hem de öte yandan Lübnan'ın güvenliği için bir katkıda bulunuyor olacak. Bu ikisi kuru sudan söz etmek kadar oksimoron, birinci terimin ikinci terimi yadsıdığı bir tamlamadan ibaret. O nedenle Türkiye, esasen kendi dış siyasetini, bölge siyasetini gözden geçirmedikçe Lübnan'ın güvenliğine de herhangi bir etkide bulunmuş, Lübnan'a bir katkıda bulunmuş sayamaz kendisini.

Türkiye'yi yöneten Hükûmetin dış siyaseti, genel olarak eski Osmanlı hinterlandında Türk nüfuzunu yeniden canlandırmakla ilgilidir. O nedenle bölgede, Balkanlarda, Kafkaslarda, Orta Doğu'da bayrak gösterme arzusu bununla ilgilidir. Bu, sadece Türkiye'yi bugün yöneten Hükûmette değil, aynı zamanda silahlı kuvvetlerin muhafazakar unsurlarında, Türkiye'deki Türk-İslam sentezine bağlı düşünce odaklarında, düşünce kulüplerinde de var olan, bütün partilerde az çok kendisini bir fraksiyon olarak belli eden bir eğilimle ilgilidir. Bölgesel güç olmak, Osmanlı hinterlandına geri dönmek ve böylelikle Türkiye'yi muasır medeniyetler seviyesine çıkartmak.

Şimdi, tabii, bu da başka bir oksimoron. Nasıl Osmanlı hinterlandına dönerek muasır olacaksınız ve nasıl, aslında bütün tarihleri, ulusal kimlikleri Osmanlı işgaline, Osmanlı egemenliğine karşı mücadele içerisinde şekillenmiş olan ülkeleri kendi nüfuzunuza razı edeceksiniz? Yani bütün modern tarihleri, Türkiye'nin evvelinde, Türkiye Cumhuriyeti öncesindeki Osmanlının istilacı, yayılmacı siyasetine karşı Mısır'da, Suriye'de, Lübnan'da, Irak'ta, Kuzey Afrika'da başkaldırmış olan halklara siz yeniden kendinizi silahlı kuvvetleriniz aracılığıyla bir üstün güç olarak, bir nüfuz gücü olarak ortaya koyacaksınız. Buna karşı bütün Arap ülkelerinin ortak bir itiraza sahip olduğu açıkça ortadadır. O nedenle, Türkiye kendisini Amerika Birleşik Devletleri'nin ekseninde bugün mahkûm etmiş olduğu Şii eksenine karşı Sünni ekseni üzerinde konumlandıran dış siyasetiyle önce hesaplaşmak zorundadır.

Bakın, Mısır'da ordunun baskısıyla iktidardan alınan, yerine henüz etkin bir siyasi temsilcinin de geçmediği Mısır'daki durumu dikkatle gözden geçirdiğimizde Türkiye Hükûmeti son derece ilginç bir pozisyon sergiliyor, bir yandan diyor ki: "Burada darbe olmuştur, buna karşıyız, bunu kınamayanları kınıyoruz." Öte yandan, darbeyi en yakın, doğrudan, birinci gün destekleyen Suudi Arabistan'a hiçbir sesi çıkmaz, Katar'a hiçbir sesi çıkmaz, Amerika Birleşik Devletleri'ni eleştirmez. Peki, o zaman bu çelişkinin izahı neredediredir? Tabii ki bu çelişkinin izahı gene Türkiye'nin Suriye meselesinde kendisini karşı karşıya koyduğu Şii eksenine karşı Sünni ekseni çizgisiyle ilgilidir. O nedenle, Başbakan sabahtan akşama kadar herkese samimiyetten söz ederken şeddeli bir biçimde, burada herhangi bir samimiyet göstergesi bulunduğunu söylemek son derece güçtür.

Bugün, Mısır'da ortaya çıkan darbenin ve Mursi Hükûmetine karşı büyük başkaldırının en önemli nedenlerinden birisi de Mursi Hükûmetinin geçtiğimiz aylar içerisinde Suriye'deki Özgür Suriye Ordusuna destek vermek üzere bu eksene katılma ısrarının kitleler nezdinde karşılık bulmayışıdır. O nedenle, kendi temellerini, kendi meşruiyet zeminlerini kendi kendine çürüten, eriten bir iktidarı ve onun başını bugün sırf biçimsel hukuk ilkeleri adına savunmak doğru bir siyasetin bölgede izlendiğine bizi ikna etmez. Öte yandan, bugün Mısır'da Mursi Hükûmetinin devrilmesinin gerisinde yatan büyük halk isyanını, büyük itirazı, Temerrüt Hareketi'nin Mursi'nin cumhurbaşkanı seçilmek için aldığı 13 milyon oyun 9 milyon fazlasını toplayarak oluşturduğu 22 milyon imzalı hareketin varlığını, gücünü, etkisini, bunun Mısır'da yarattığı büyük nüfuzu görmezden gelip bu büyük kitleleri "darbeci" diye suçlamak da olabilecek en kötü dış politika analizidir. Mısır halkı bir kere daha, Mübarek'i deviren büyük devrim dalgasının ikinci hamlesini gerçekleştirmek üzere ayağa kalkmıştır; kendisi Mübarek'leşen Mursi rejimine karşı Mısır'ın yoksulları, emekçileri, kadınları, gençleri ayağa kalkmışlardır ve Mursi Hükûmetinin orduyla iş birliği hâlinde oluşturmuş olduğu yeni rejimi, orduya büyük imtiyazlar tanıyan rejimi tanımadıklarını ilan etmişlerdir ancak silahlı kuvvetler, Temerrüt Hareketi'nin bütün taleplerini benimsediğini söyleyerek bu büyük halk ayaklanmasının yönünü şimdi merkeze doğru, iktidarın merkezine doğru saptırmıştır. O nedenle, Mısır'daki milyonlarca halkı, Tahrir'in özgürlükçü insanlarını buradan maroken koltuklara kurulup "Darbeciler havai fişek atıyorlar." diye alaya alamazsınız. Nasıl biz Mursi'nin etrafında toplanan İhvan Hareketi'nin gerisindeki yoksulları, Adeviye Meydanı'nda toplanan on binlerce, yüz binlerce, milyonlarca insanı Mısır'ın dışında sayamazsak Tahrir'de toplananları da kimse dışında sayamaz.

Esas mesele şudur: Mısır kendi gerçekliğini, kendi halk özgürlüğünü, halkın kendi gerçek iktidarını kurabilmek için iki büyük geleneksel gücün bukağısı altındadır: Bir yanda geleneksel İslami burjuvazinin siyasi hakimiyeti, öbür tarafta silahlı kuvvetlerin ordu burjuvazisinin hakimiyeti. Bu bir dil sürçmesi değil, Mısır'daki en büyük kapitalist aslında ordunun kendisidir. Bu bakımdan, Mısır'da özgürlüğü için mücadele eden halkaları, halk kesimlerini karşı karşıya getiren bugünkü yarılmaya karşı Tahrir yeniden bu özgürlüğün imkânı olarak doğmaktadır. Dolayısıyla, bütün mesele, burada halkın yanında olup olmamakla ilgilidir. Sandığın yanında durmak, nihayet, eninde sonunda bir biçim meselesidir. "Sandık siyasetin namusudur." demek kolaydır. Halkın yanında durmak, halkın namusunun yanında durmak en önemli meseledir.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Sandık, halk demek zaten.

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Devamla) – Burada milyonlarca insanın iradesi var, milyonlarca insanın isyanı var, milyonlarca insanın itirazı var. Siz bu itirazları, Türkiye'de olduğu gibi, hemen öyle "çapulcu" deyip bir kenara itemezsiniz.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Halkın iradesi sandıkta belirlenir.

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Devamla) – Orada çapulcu yok, orada milyonlarca halk var, emekçi var, yoksul var, alın teriyle çalışan insanlar var. Onların haklarını nasıl gözeteceğinize dair bir siyasetten söz etmek zorundasınız.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Halkın iradesi sandıkta belirlenir.

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Devamla) – Bu siyaseti ortaya koyamadığınız zaman, olsa olsa sonuçta Amerika Birleşik Devletleri'nin bölge siyasetinin gölgesinde yürürsünüz. O yüzden Amerika Birleşik Devletleri'ne bir laf edemezsiniz, Avrupa'ya dersiniz "Müstereddit kaldı." Amerika ne yaptı? Amerika bugün devrimin ordu tarafından çalınmasının en büyük uluslararası düzenleyicisidir, ona sesiniz çıkmaz. Suudi Arabistan o gün darbeyi tanıdığını söyler, Suudi Arabistan'a sesiniz çıkmaz; konuya Fransız, uzaktan bakan Avrupa Birliğine de diliniz uzanır.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Hepsine sesleniyoruz, hepsine.

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Devamla) – Hakikatler ortada, hiç boşuna oradan laf atmayın. Laf atarak siyaset yapamazsınız. Gelip burada anlatın. Mursi rejimini, halkın onayını kaybetmiş, halk tarafından istenmeyen bu rejimi ne için desteklediğinizi bize söylersiniz.

Burada siyasetin genel ilkesi değildir savunulan. Yok eğer öyle idiyse Mübarek'in devrilmesine de itiraz etmeliydiniz. Ordu devirmedi mi Mübarek'i? Önemli olan, halk hareketinin gücü ve genliğidir, bütün Mısır'ı kuşatmıştır. Mısır'ın ilerlemeden yana, demokrasiden yana, özgürlükten yana bütün güçleri şimdi Tahrir'dedirler. O nedenle, Adeviye Meydanı'nda toplananlarla Tahrir'de toplananların birbirlerine bakması son derece doğaldır, normaldir ancak orduyla Mursi arasında halkı bölen şimdiki merkezî Mısır siyasetinin karşısında durmak da en az bunun kadar önemlidir.

O nedenle, biz dün Meclis İnsan Hakları Komisyonu tarafından yayınlanan bildirinin altına imza attık. Herhangi bir "ama", "fakat" demeden, iktidarın barışçı olmayan yollardan, siyaset tarafından tanımlanmayan yollardan el değiştirmesine rıza göstermediğimizi söyledik. Ama bu iktidarın değişmesi için sokaklarda günlerce, gecelerce iki yıldır mücadele veren halkın emeklerinin kaybolmasına, onların aslında sadece halkın yüzde 20'sinin desteğiyle elde edilmiş bir Anayasa'ya boyun eğerek kendi ihtiyaçlarından, kendi taleplerinden, kendi özgürlük arzularından vazgeçmelerini beklemek ve onlara buradan, kendi rahat koltuklarımızdan küfretmek, onları çapulcu, darbeci ilan etmek de kimsenin haddi değildir.

Tahrir'le beraberiz, Tahrir'deyiz, Tahrir Gezi'dedir, Gezi Tahrir'dedir. Tahrir Mısır'daki biricik özgürlük dinamiğidir, bu özgürlük dinamiğiyle beraber olmaya devam edeceğiz. Silahlı kuvvetlerin iktidarı gaspı başka bir şey, ayağa kalkan -milyonlarca- Tahrir'de sesini çıkartan kitleler başka bir şeydir. Bu ayrımı yapamayan, siyaseti okuyamayan, Orta Doğu siyasetinde de anlamlı bir çizgi, anlamlı bir yol çizemez.

Açıkça buradan altını çizmek zorundayız: Türkiye bölgede Amerika Birleşik Devletleri'nin gölgesinde, bir Sünni ekseninde, mezhepçi bir dış siyasetle Orta Doğu'da hiçbir nüfuz icra edemez. Orda Doğu halkları tıpkı Türkiye gibi çoğulcudur, çok kimliklidir. Her ülke, Şii, Sünni, Hristiyan, Yahudi, pek çok mezhepten ve dinden, insandan oluşmaktadır; pek çok dil konuşulmaktadır, pek çok milliyet buralarda mevcuttur. Bunların hepsine bakan, hepsine seslenen, hepsiyle örtüşen; özgürlükçü, antiemperyalist, demokratik, hegemonyaya karşı; insan haklarından, kadın haklarından, emeğin haklarından yana bir uluslararası siyaset kurmak herhangi bir barış gücüne asker göndermekten bin defa daha evladır, bin defa daha iyidir. Bunu yapmak son derece basit ve kolaydır ama bu, güç ister, irade ister, temel insan haklarına saygı ister, özgürlükçülüğe bağlılık ister; sandıktan başka da demokrasi araçları olduğunu, her gün halkın oyunu, her gün yeniden vermekte olduğunu görmek ister. Bir sandıktan öbür sandığa gidene kadar geçecek dört ya da beş yıl içerisinde halk kararını değiştirmişse bunu ölçecek bir mekanizmanız da yoksa "sandık, sandık" diye boşuna konuşmuş olursunuz. Önemli olan halkın iradesiyse halk bu iradesini meydanlarda ortaya koyar. Bugüne kadar meydanı olmayan bir demokrasi görülmemiştir. Meydansız demokrasi olmaz. Meydanlar konuştuğu zaman buna kulak kabartmak iktidarların görevidir. Meydanda ayaklarıyla oy kullanır, sandıkta eliyle oy kullanır halklar.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Ya, ne saçmalıyorsun be!

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Devamla) – Ayakla kullanılan oyları da saymak mecburiyetindesiniz ve her yerde insanlar isyanlarını, Amerika Birleşik Devletleri'nin dünya hâkimiyetine karşı, onun gölgesindeki hükûmetlere karşı, onunla iş birliği yapanlara karşı kullanıyorlar. Brezilya'da da, Mısır'da da, Türkiye'de de, İtalya'da da, Portekiz'de de; her yerde, her yerde, her yerde meydanlar kazanacak, diktatörler kaybedecek, ordular kaybedecek.

RECEP ÖZEL (Isparta) – Sandığı kaldıralım mı diyorsun?

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Devamla) – Sandığı kaldırma, sandığı getir koy ama sandığı belki de erken koymak zorunda olabilirsin.

RECEP ÖZEL (Isparta) – Olabilir.

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Devamla) – Bunu hiç düşünemiyor musun? Hiç bu aklına gelmiyor mu?

RECEP ÖZEL (Isparta) – Sandık daha önemli değil mi?

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Devamla) – Hadi, gelin bakalım gidelim sandığa! Hadi, yarın gidiyor musun? Var mı, görelim sandığı yarın!

RECEP ÖZEL (Isparta) – Sandık mı daha önemli, meydan mı?

BAŞKAN – Sayın milletvekilleri, lütfen…

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Devamla) – Hadi gidiyoruz, yarın yapalım seçim. Ya…

RECEP ÖZEL (Isparta) – Sandık mı önemli, meydan mı?

BAŞKAN – Sayın hatibe müdahil olmayalım lütfen.

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Devamla) – Bu akşam yapalım, hadi bakalım, hadi, hadi görelim! Ya... Hani, o kadar seviyordun sandığı?

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Hadi, görelim bakalım.

RECEP ÖZEL (Isparta) – Sandık mı, meydan mı onu söyle?

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Devamla) – Meydan ve sandık.

RECEP ÖZEL (Isparta) – Sandık mı meydan mı?

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Devamla) – Sadece sandıkla olmaz, sadece meydanla da olmaz. Halk, görüşlerini her gün her yerde belli edecek, açıkça konuşacak.

MUHYETTİN AKSAK (Erzurum) – Meydanda da varız, sandıkta da!

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Devamla) – Sandığıyla konuşacak, meydanıyla konuşacak, ayaklarıyla yürüyecek, elleriyle oy kullanacak. Siz de onları saymak mecburiyetindesiniz.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Eskinin hızlı solcusu darbeci oldu.

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Devamla) – Saymazsanız saydırırlar, sayarsınız eninde sonunda. Tarih, kendisinden vazgeçilmez sanılan, muktedir sanılan hükûmetlerin, diktatörlüklerin cesetleriyle dolu. Bütün mezarlar, kendilerinden vazgeçilmez sanılan diktatörlerin cenazeleriyle dolu; o nedenle, kimse vazgeçilmez değil, kimse halktan büyük değil, kimse çalışanlardan, emekçilerden büyük değil.

RECEP ÖZEL (Isparta) – Doğru söylüyorsun, mezarlıklar vazgeçilmez insanlarla dolu.

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Devamla) – Evet, tıpkı sizin de gideceğiniz gibi. O nedenle, bu dünyada yaşarken, bu dünyada halkın mutluluğu için, refahı için, onların ayaklarıyla kullandıkları oyları da saymayı öğreniniz.

Bu barış gücüne asker göndermiyoruz, Tahrir'e selam gönderiyoruz. (BDP ve CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Cumhuriyet Halk Partisi Gurubu adına söz isteyen Osman Taney Korutürk, İstanbul Milletvekili. (CHP sıralarından alkışlar)

CHP GRUBU ADINA OSMAN TANEY KORUTÜRK (İstanbul) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; Lübnan'daki Birleşmiş Milletler Barış Gücü'ne Türk Silahlı Kuvvetlerinin bir yıl daha hizmet etmesi konusunda Hükûmet tarafından Anayasa'nın 92'nci maddesi uyarınca Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulan tezkere hakkında Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına konuşmak üzere söz almış bulunuyorum. Hepinizi saygıyla selamlarım.

Sözlerime başlamadan önce bu yıl bu tezkerenin gelişinde bir değişiklik olduğuna dikkatlerinizi çekmek isterim. Bu sene tezkere Türkiye Büyük Millet Meclisinin huzuruna henüz Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Lübnan'daki UNIFIL Barış Gücü'nün görev süresini uzatma konusunda bir karar almadan önce getirildi, bu kararın alınması ihtimaline binaen getirildi. Dolayısıyla, bizim burada vereceğimiz oy ancak Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin bu kararı almasıyla geçerli olacaktır.

Biz Cumhuriyet Halk Partisi olarak Türk Silahlı Kuvvetlerinin meşru, Birleşmiş Milletler meşruiyetini haiz Birleşmiş Milletler Barış Gücü operasyonlarına katılmasını hem silahlı kuvvetlerimizin Birleşmiş Milletler içerisinde görünürlüğünü arttırmak hem Türkiye'nin Birleşmiş Milletler içerisindeki ağırlığını takviye etmek hem de dünya barışına, bölge barışına hizmet etmek açısından, ayrıca, Türk Silahlı Kuvvetlerinin de uluslararası operasyonlar içerisinde deneyimini arttırma açısından yararlı görüyoruz. Bu nedenle, bundan önceki yıllarda da olduğu gibi bu tezkereye Cumhuriyet Halk Partisi olarak olumlu oy vereceğiz.

Değerli arkadaşlar, bizim bu tezkereye olumlu oy verecek olmamız Dışişleri Bakanının son dört yıldır bu bölgede yürüttüğü çok hatalı, çok yanlış politikayı ve Hükûmetin genel dış politikasını tasvip ettiğimiz, onayladığımız anlamına kesinlikle gelmemektedir. Bunu da burada kaydetmek isterim.

Lübnan konusunda geçen yıl gene grup adına yapmış olduğum konuşmada önemli bir noktaya işaret etmiştim. Bu önemli nokta şuydu: "Bizim Doğu Akdeniz'deki ekonomik menfaatlerimiz Hükûmet tarafından gözetilmiyor." demiştim. Lübnan, bu konuda Güney Kıbrıs Rum Yönetimiyle münhasır ekonomik bölge tespiti konusunda anlaşma yapan bir Orta Doğu ülkesidir. Lübnan ile Hükûmetin o tarihlerde çok büyük yakınlığı vardı. Bugün bu yakınlık Hizbullah ve Hizbullah'ın Suriye'deki pozisyonu dolayısıyla biraz sarsılmıştır belki. Fakat Hükûmet, Lübnan Hükûmetinin Güney Kıbrıs Rum yönetimiyle bir Münhasır Ekonomik Bölge Anlaşması yapmasını engelleyememiştir. Bunu daha sonra Mısır'la, İsrail'le ve bölgedeki birçok ülkeyle Güney Kıbrıs Rum Yönetimi yapmış. Bugün gelmiş olduğumuz noktada, Güney Kıbrıs da İsrail'le yapmış olduğu ve bölgeden, Doğu Akdeniz'den çıkartmakta olduğu doğal gazın sıvılaştırılması konusunda çok ciddi ve büyük tesislerin kurulması aşamasına gelmiştir. Aradan geçen bir yıl zarfında, geçen yılki ikazımıza rağmen, Hükûmet, Lübnan Hükûmetiyle de diğer hükûmetlerle de bu konuda herhangi bir ilerleme sağlayamamış, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin, Kıbrıs Türk Halkının ve onun da ötesinde Türkiye Cumhuriyeti'yle, bizim halkımızın Doğu Akdeniz'deki menfaatlerini gözetecek bir adım atmamıştır. Bu noktanın önemle altını çiziyorum. Hükûmeti bu konuda vakit artık çok geç olmadan harekete geçmeye davet ediyorum.

Değerli arkadaşlar, burada hepimizin hazır bulunduğumuz bir toplantıda Dışişleri Bakanı Sayın Ahmet Davutoğlu çok ender yaptığı bir şeyi yaparak, gelip burada bir Suriye politikasını izah etmek istemişti. O izahat sırasında Orta Doğu'dan bahsederken şöyle bir tabir kullandı, dedi ki: "Biz, Orta Doğu'nun sahibi, lideri ve hizmetkârıyız." Bu söz daha sonra Arap âleminde çok büyük çalkantılara sebebiyet verdi. Orta Doğu'nun sahibi olduğunu iddia etmek çok büyük bir iddia ve Orta Doğu'nun asıl sahibi olan Arap ülkeleri tarafından da hiç hoş gözükmeyen bir iddia.

Şimdi, bugün Orta Doğu'daki gelişmelere şöyle bir bakacak olursak, Suriye'de olaylar çıktığı zaman, Sayın Bakan bir iki hafta içerisinde Suriye Devlet Başkanının gideceğini söylemişti. İki seneyi epey geçti ve Suriye Devlet Başkanı gitmek bir tarafa, ülkesindeki durumunu sağlamlaştırdı, konsolide etti. Libya'daki hadiseler hâlâ yatışmış değil, ne olduğu belli değil. Tunus, ince bir bıçak üzerinde, ya bu tarafa ya bu tarafa gidecek. Arap Baharı dediğimiz olgu, bahar olmaktan çoktan çıktı. Biz baştan itibaren bunun bahar olmayacağını ve bir yeni emperyalizmin bu bölgede yaratılmasına alet olabileceğini söylüyor, buna dikkat çekiyorduk. Maalesef bu noktaya doğru ilerliyor.

Şimdi, acaba Sayın Bakan, hâlâ Türkiye'nin Orta Doğu'nun sahibi, lideri ve hizmetkârı olduğunu düşünüyor mu, söylüyor mu? Eğer düşünüyorsa bu, Türkiye açısından da, bizler açısından da çok üzücü bir durum.

Sayın Başbakan ve Sayın Bakan ayrıca diyorlardı ki: "Bu bölgede Türkiye'ye sorulmadan hiçbir şey yapılmaz. Dünyada da Türkiye'ye sorulmadan hiçbir şey yapılmaz, biz burada oyun kurucuyuz." Değerli arkadaşlar, hangi oyunu kurduk? Mısır'daki darbeyi biz mi düzenledik, Türkiye mi düzenledi yahut da bize sordular mı? Bugün, bu bölgede Türkiye'ye sorulan bir tek şey var mı?

Bölgeye baktığınız zaman, İran'la aramız bozuk. Lübnan'la Hizbullah dolayısıyla durumumuz karışık. Suriye'yle neredeyse savaş hâlindeyiz. Irak, artık biraz mezhepçi yaklaşımların da etkisiyle bizden uzaklaşmış, İran'ın güdümüne girmiş. Mısır'daki durumu hepimiz biliyoruz. Mısır'da bundan tam bir yıl önce milyonlarca insan Mübarek'in baskı rejiminden kurtulmak için ayaklanmışlardı. O milyonlarca insanın dile getirdikleri özgürlük ve demokrasi isteği neticede bir askerî ara rejimin de araya girmesinin sonunda seçimlerle sonuçlandı. Seçimlerle Mısır'da işbaşına gelen İhvan ve İhvan'ın adayı Mursi, aradan geçen bir yıl zarfında ne yazık ki yerine gelmiş olduğu baskıcı yönetimin bütün metotlarını, bütün yöntemlerini benimsedi, bunları uygulamaya başladı ve kısa bir süre önce, o Tahrir Meydanı'nda toplanıp Mübarek'i deviren kalabalığın 2 misli, 30 milyona yaklaşık insan Mısır'da ayağa kalktı, sokağa döküldü. Bu ayaklanma doğru okunmadı Mursi tarafından, diretti, direttiği zaman da maalesef çok üzücü bir gelişme oldu ve Mısır'da silahlı kuvvetler bir darbe yaptı, yönetime el koydu.

Arkadaşlar, biz, bu filmi daha önce birçok defa gördük Türkiye olarak. Maalesef Türkiye olarak darbe ve askerî müdahaleler yaşadık. Bunların çok büyük sıkıntısını çektik, çok zararını gördük. Şimdi, bunları yaşadıktan sonra, uzaktan baktığımız zaman, geçmişe doğru baktığımız zaman biz diyebiliyoruz ki: Eğer bu darbeler hiç olmasaymış, özgürlük ve demokrasi talepleri siyasetin kendi akışı içinde gelişseymiş belki bugün bizim demokrasimiz içinde bulunduğumuz durumdan çok daha ileri, çok daha parlak gerçek bir demokrasi hâline gelirdi. Biz, kendi deneyimlerimizden biliyoruz ki, darbeler sorunları çözmüyor. Darbeler sorunları misliyle çarpıp büyütüyor ve öteliyor. Ötelenmiş olan sorunlar darbe dönemi geçtikten sonra ülkelerin gündemine en ağır şekliyle oturuyor ve ülkeler bunların altında çok büyük sıkıntı çekiyorlar, eziliyorlar. Onun için, darbelere hoş bir nazarla bakmak, darbelere bir anlayış göstermeye çalışmak mümkün değil. Bizler bunun bilincindeyiz Türkiye olarak ve Türkiye'nin belki bölgede örnek olabileceği konu, bu konu. Türkiye, artık demokrasisinde darbeyi tamamen çıkartmış bir ülkedir. Bugün Türkiye'de darbe söz konusu değildir. Olmaz ve olamaz. Ama bunu hepimiz bilelim ve "Türkiye'de darbe olacakmış." gibi sözleri de ne söyleyelim ne başkalarının söylediğini ihsas veya ima edelim. Böyle bir şey yok. Hep "Arap Baharı" denilen olgu ortaya çıktığı zaman düşünüldü, konuşuldu, soruldu, "Türkiye acaba demokrasiye buralarda örnek olabilir mi?" "Türkiye demokrasiye örnek olabilir mi?" diyenlerin aklındaki düşünce şuydu; diyorlardı ki: "Türkiye din ile demokrasiyi bağdaştırabilmiştir. Müslüman bir ülke tam çağdaş demokrasiyi uygulama

noktasına gelebilmiştir. Dolayısıyla, Türkiye bu açıdan bu bölgeye misal olabilir.” Bunu söyleyenlerin gözden kaçırdığı çok önemli bir nokta var arkadaşlar. Din ile demokrasiyi, evet, Türkiye bağdaştırmıştır. Demokrasisinde eksikler yok mudur? Çok eksikler vardır ama netice itibarıyla, yönetimler seçimle gelir, seçimle gider ve Türkiye demokratik bir ülkedir. O eksiklerini de giderecektir, tamamlayacaktır ama din ile demokrasiyi birbiriyle bağdaştıran bir yapışkanı var Türkiye'nin. O yapışkanı “Türkiye örnek olur mu, olmaz mı?” diyenler gözden kaçırıyorlar. O yapışkan laikliktir. Laiklik olmamış olsa, esnekliği olmayan din ile çok büyük esneklik isteyen demokrasinin bir araya gelmesi ihtimali ve imkânı yoktur. Mısır ve diğer “Arap Baharı” denilen -tırnak içinde söylüyorum- ülkelerin eksiği işte budur.

Başbakanın her zaman çok doğru konuştuğu kanaatinde ben değilim ama bir doğruyu söylemişti Mısır’a gittiği zaman, onlara laiklikten bahsetmiş ve laikliğin erdemlerinden bahsetmişti. Çok büyük tepki gördü. Onlar laikliğin ne olduğunu veya laikliğin yapışkan olduğunu göremediler. Göremedikleri için de onların daha demokrasi açısından gidebilecek çok yolları var. Ama biz Türkiye olarak mutlaka -eğer örnek olacaksak- demokrasimizin ilerlemesiyle örnek olmalıyız arkadaşlar.

“Demokrasinin ilerlemesi” dediğiniz zaman, şimdi gözüme Gezi olayları geliyor; benim de içinde yer aldığım, zaman zaman katıldığım, geri planda çok dikkatle izlediğim. Ama bu Gezi olaylarında son derece demokratik, son derece barışçı, son derece olumlu istekleri dile getiren insanların üzerine yöneltilen gaz, su, kimyasal, cop, plastik mermi; bir savaş manzarası gibiydi benim gözümün önünde, oralarda bulunduk, bazı milletvekili arkadaşlarımla beraber otellere sığınmak durumunda kaldık. Sonra tekrar çıktık ama bir harp manzarası gibiydi arkadaşlar. Bakın, Mısır’da 30 milyon insan sokakta; böyle bir harp manzarası görmüyoruz orada. Ordu el koymuş, ne gaz var ne TOMA var ne kimyasallı su sıkıyorlar. Şimdi, bizim de bir parça bu demokrasi anlayışımıza bakmamız lazım. Ne yazık ki bizim demokrasi anlayışımız Mursi’nin demokrasi anlayışıyla örtüşüyor ama Türkiye'nin koşulları çok daha ileri koşullar, bugün biz Mısır’dan belki elli sene ilerideyiz, o elli sene ileride olmanın gereğini yapmalıyız; demokrasiyi demokrasi olarak alıp çoğunluğu değil çoğulculuğu öne getirmeliyiz. Çoğunluğun öne çıktığı yöntemler, rejimler demokrasi değil; çoğulculuğun öne çıkması gerekiyor. “Yüzde 50 oy aldık.” diyorsunuz; bu rakam, tartışması mümkün bir rakam katılım oranlarıyla filan, üzerinde durmuyorum ama bu yüzde 50 ise eğer bu yüzde 50 oyun içerisinde size oy verenlerin büyük bir çoğunluğunun istikrar ve huzur için oy verdiğini bilmeniz lazım. Evet, bizde darbe olmaz, çok şükür olmaz ve olmayacak ama istikrar bu şekilde bir anlayışla korunamaz. Sokaklarda istikrarı korumak istiyorsanız demokratik isteklere, size oy vermemiş olan kitlelerin de arzularına kulak vermek durumundasınız.

Tekrar dış politikaya gelecek olursak değerli arkadaşlar, bugün Türkiye artık aklını başına toplamalıdır. Türkiye aklını başına toplayıp manasız iddialardan, gereksiz ön almalardan vazgeçmeli, çok sağlam değerlendirmeler yaparak hem Orta Doğu’ya hem Batı’ya hem dünyaya bakışını yeniden gözden geçirmelidir. Geçen gün bir köşe yazarı güzel bir başlık kullanmış, o başlığı sizlerin dikkatine getirmek isterim, “düşişleri bakanlığı” demiş. Dışişleri Bakanlığı çok saygın bir kuruluştur, çok birikime sahip bir kuruluştur, bu kuruluşu bir an önce “düşişleri bakanlığı” olmaktan çıkartıp Dışişleri Bakanlığı hâline getirmemiz gerekiyor ve düşlerden vazgeçip gerçeklere bakmamız gerekiyor. Bakın, Türkiye'nin, bölgesinde ve dünyada dikkat çekmesinin, önem görmesinin, beğenilmesinin, “Örnek olur mu olmaz mı?” diye konuşulmasının sebebi Türkiye'nin Osmanlı geçmişi yahut da bölge liderliği yahut da bölgenin hizmetkârlığı değil, bunun sebebi, neredeyse tamamı Müslüman olan bir nüfusa sahip bir ülkenin Batılı bir ülke olması aynı zamanda, Müslüman ve Batılı bir ülke olması. Bu Batı’yla

ilişkilerimizi yeniden gözden geçirmemiz lazım. Sayın Başbakan, "Batı, Mısır olayları karşısındaki tutumuyla sınıfta kaldı." diyor. Şimdi, "sınıfta kaldı", "sınıfı geçti", bunlar bir anlam ifade etmeyen sözler. Niye anlam ifade etmeyen sözler? Çünkü bunların bir neticesi yok, onun arkasından bize de bir getirisi yok, başkasına da yok. Bunlar "darbe değil" dedilerse, "darbe" demedilerse niye demediler, "darbe" dedilerse niye "darbe" dediler onun iyi bir analizini yapmak lazım. Dış politika, ülkelerin millî çıkarlarının doğrultusunda şekillenir. Böyle dediklerine göre, bunların millî çıkarı nedir ve onların millî çıkarıyla bizim millî çıkarımızın bağdaşan ve bağdaşmayan noktaları hangileridir? Bunların iyi analizini yapmak lazım. Batı'ya saydırmak, Avrupa Birliğine sövmek, "Onunla ilgimiz var, bununla ilgimiz yok." şeklinde konuşmalar yapmak değil, iyi analizlerle çok fazla iddia sahibi olmaya çalışmadan Türkiye'yi, gene eski saygın Batı âlemi içerisinde yeri olan, Batı âlemindeki yerini Doğu'ya iyi etkiler yapacak şekilde kullanan, istikrar arayan, istikrar oluşturan, ağırlıklı, sözü dinlenir bir ülke hâline getirmek lazım.

Türkiye, dünyada sadece Lübnan'da değil, birçok yerde, birçok barış gücüne ciddi katkılarda bulunuyor ama sadece barış gücüne katkıda bulunmak değil, barışa ve demokrasiye de konumuyla ve yeriyle katkıda bulunması lazım.

Orta Doğu'daki ilişki ağımızı yeni baştan gözden geçirmemiz lazım.

Dünya ile ilişkilerimizi yeni baştan gözden geçirmemiz lazım.

Avrupa Birliği konusuna bir parça daha fazla eğilmemiz lazım. Bakın, demokrasi, özgürlük, haklar, temel hak ve özgürlükler, kadın hakları, emekçi hakları, insan hakları ne yazık ki… "Ne yazık ki" diyorum çünkü Doğu'nun ilerlediği yolunda bir düşünce var. Doğu'nun nerede ilerlediği, belki ekonomik alanda belli bir ilerleme var ama Doğu'nun ilerlemesinin çok daha ilerisinde ne yazık ki bütün bu hakların en doğru standartları, en çağdaş standartları gene Batı standartları. Onun için, bizim bu Batı standartlarından kopmamamız lazım. Bizim, kalkıp bu bölgelerdeki ülkelerle ilişkilerimizi şahıs, parti veya siyasi eğilim üzerine değil, halklar arasında, ülkeler arasında ulusal çıkarları temel alacak şekilde öne almamız lazım. Yoksa, şahıs ilişkilerinden işte Mısır'a verdiğimiz gibi 2 milyar krediyi verirsiniz, o 2 milyar krediyi alan kasa şu anda aranıyor duruma düşer, verdiğiniz para yanınıza kâr kalır.

Değerli arkadaşlar, bu dış politika konusunu hep sizlerin dikkatinize getiriyorum. "Sizlerin dikkatinize getiriyorum." derken, siz, 326 kişilik güçlü bir gruba sahipsiniz. Her biriniz halk tarafından seçilmiş, her biriniz sorumluluk sahibi, her biriniz bu işi hizmet için yapan milletvekillerisiniz. Sadece Hükûmetin eline değil, sizler de bunu elinize alın ve "Ne oluyor ne bitiyor?" diye kendi Hükûmetinizden sorun, icap ediyorsa o Hükûmeti doğru yola sizler sevk edin. Okuyun bir parça, dışarıda Türkiye hakkında ne düşünüyorlar ne konuşuyorlar, bakın Hükûmet ne söylüyor, bu ikisi birbirini tutmuyor. Bu ikisinin birbirini tutması bizden çok, Cumhuriyet Halk Partisinden çok sizlerin sorununuz çünkü Hükûmetinizin üzerinde sizin gücünüz var. 1955 yılında -bunu bir kere daha söylemiştim bu kürsüden- Demokrat Parti -ki kendi öncüllerinizden biri olarak hep söylüyorsunuz- Adnan Menderes Hükûmetini, teker teker bakanlarını sıygaya çekerek dış politikasını, ekonomisini beğenmediği için istifa ettirmişti. Siz kimseyi istifa ettirmeyin ama bu politika nedir, nereye gidiyor, hep birlikte ne tarafa doğru gidiyoruz sorun. Siz sormazsanız biz bunu her zaman, buradan, bu kürsüden ve milletin önünde sormaya devam edeceğiz ve doğru yolu göstermeye, doğru yolu bulmanıza ve hep birlikte bulmamıza gayret edeceğiz.

Bu vesileyle UNIFIL'in görev süresinin Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi tarafından bu yolda bir karar alınması kaydıyla uzatılmasına olumlu oy verdiğimizi tekrar ediyor, UNIFIL bünyesinde görev yapacak olan kahraman Türk subay, astsubay ve erlerine başarılar diliyorum.

Hepinizi saygıyla selamlıyorum. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Adalet ve Kalkınma Partisi Grubu adına söz isteyen Volkan Bozkır, İstanbul Milletvekili. (AK PARTİ sıralarından alkışlar)

AK PARTİ GRUBU ADINA VOLKAN BOZKIR (İstanbul) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Türkiye'nin Birleşmiş Milletler Lübnan Geçici Görev Gücü'ne sağladığı kuvvet katkısının bir yıl daha uzatılması hakkında yüce Meclisimizin onayına sunulan Hükûmet tezkeresinin gerekçelerini AK PARTİ Grubu adına açıklamak amacıyla söz almış bulunuyorum. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Birleşmiş Milletler Lübnan Geçici Görev Gücü UNIFIL, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 11 Ağustos 2006 tarihinde kabul ettiği 1701 sayılı Karar'la kurulmuştur. Lübnan makamlarının doğrudan talepleri ve bölgedeki güvenlik koşulları da dikkate alınarak Hükûmetimizin önerisi üzerine yüce Meclisimiz 5 Eylül 2006 tarihinde aldığı 880 sayılı Karar'la Türkiye'nin hudut, şümul ve miktarı Hükûmetçe belirlenecek Türk Silahlı Kuvvetleri unsurlarının UNIFIL'e iştirak etmelerini onaylamıştır. Bu çerçevede UNIFIL güçlerine dâhil olan Türkiye Silahlı Kuvvetleri unsurları Ekim 2006'dan itibaren bölgeye konuşlandırılarak görevlerine başlamışlardır. UNIFIL'e katılan birliklerimizin masraflarının geri ödenmesi konusunda Türkiye ve Birleşmiş Milletler sekretaryası arasında mutabakat muhtırası ve yardım mektupları imzalanmıştır. Bu çerçevede askerî unsurlarımızın masrafları Birleşmiş Milletler tarafından ödenmektedir.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Türkiye'nin 2006 yılında yaşanan, geniş bir bölgeye yayılma ve ciddi boyutlar kazanma istidadı gösteren İsrail-Lübnan savaşına son verilmesi ve ateşkes sağlanması için yoğun gayretler gösterdiği malumlarınızdır. UNIFIL'e yaptığımız kuvvet katkısı da bu gayretlerin bir nişanesini oluşturmaktadır.

1701 sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararında UNIFIL'in görev süresi geçici olarak bir yıl olarak belirlenmiş, bu sürenin gerekli görülmesi hâlinde her yıl uzatılması da öngörülmüştür. Bugüne kadar Lübnan-İsrail sınırında istikrar ve güvenliğin sağlanmasına önemli katkılarda bulunan UNIFIL'in görev süresi bugüne kadar 6 defa uzatılmıştır. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin UNIFIL'in görev süresini Ağustos 2013 itibarıyla bir yıl daha uzatması beklenmektedir. Yüce Meclisimizin UNIFIL'e askerî unsurlarımızın iştirakini temin eden yetkilendirmesinin süresi ise 5 Eylül 2013 tarihinde dolacaktır. Bu yetkilendirmenin UNIFIL'in görev süresine paralel şekilde uzatılması gerekmektedir. Bu çerçevede Hükûmetimiz yüce Meclisimizin çalışma programını da dikkate alarak ülkemizin katkı süresinin UNIFIL'in görev yönergesiyle eş güdüm içinde uzatabilmesini teminen Anayasa'mızın 92'nci maddesi uyarınca yüce Meclisimizden vakitlice izin istemiş bulunmaktadır.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; ülkemiz siyasi, ekonomik ve beşerî planda Mağrip'ten Bereketli Hilal'e uzanan geniş Akdeniz havzası ile yüzyıllara dayanan ortak bir geçmişe sahiptir. Tarihin doğal akışı uyarınca, geleceğimiz, içinde yaşadığımız bu bölgenin kaderinden ayrı düşünülmemelidir. Bölgesel istikrar, güvenlik ve barış ile bağlantılı her türlü gelişmenin iç ve dış politikamız üzerinde önemli yansımaları şüphesiz ki olacaktır. Dolayısıyla, yakın çevremizde olup

biten gelişmelere kayıtsız kalmamız mümkün değildir. Son dönemde bölgemizde yaşanan gelişmeler Türkiye'yle bölge ülkelerinin esenlik ve dirliğinin birbirinden ayrı düşünülemeyeceğini bir kez daha göstermiştir. Bu anlayıştan hareketle Hükûmetimizin dış politikası ülkemizin etrafında bir barış, güvenlik, istikrar ve refah kuşağının oluşturulmasını hedefleyegelmiştir. Sürdürülebilir istikrarın bölge halklarının meşru talepleri doğrultusunda barışçıl ve düzenli demokratik dönüşüm süreçlerinin tamamlanması yoluyla tesis edilebileceğini ülkemiz her fırsatta dile getirmektedir. Esasen millî çıkarlarımızın ve ulusal güvenliğimizin savunulması ve ilerletilmesinin ancak bölgemizde barış, istikrar ve güvenliğin tesisine aktif katkı sağlayarak hayata geçirilebileceği de açıktır. Bu anlayışla hareket eden Hükûmetimiz, uluslararası meşruiyeti haiz olan ve uluslararası toplumun ortak iradesini yansıtan Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 1701 sayılı Kararı'nda öngörülen amaçlar doğrultusunda, Lübnan'da görev yapan Birleşmiş Milletler Geçici Görev Gücü UNIFIL'e kuvvet katkısında bulunmaya devam etme iradesine sahiptir.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; gerek Orta Doğu ve Akdeniz havzasına yönelik dış politikamız bağlamında gerek Suriye'deki gelişmelerin seyri bakımından Lübnan ile özel ilişkilerimiz mevcuttur. Esasen Lübnan, tüm bölgenin istikrarı bakımından kilit konumda bulunan ve uluslararası toplum tarafından yakından izlenen önemli bir ülkedir. Lübnan'da barış ve istikrarın korunması bölgemizin değişim sürecinde kritik önemdedir. Yüce Meclisimizin UNIFIL'de görev yapan askerlerimizin görev süresinin uzatılması konusunda Haziran 2012'de aldığı son karardan bu yana Lübnan'da önemli gelişmeler olmuştur. Suriye'deki gelişmelere bağlı olan dış etkenler Lübnan'ın iç istikrarını da olumsuz yönde etkilemektedir. Son dönemde Hizbullah'ın, artan ölçüde, Suriye rejimine destek vermesi ve Suriye'deki iç karışıklığın başta mülteci akını olmak üzere Lübnan'a olumsuz yansımaları ülkedeki siyasi tartışmaların ana gündem maddesini oluşturmaktadır. Bu kapsamda, Lübnan'daki etnik ve dinî gruplar arasında dönemsel gerginlikler yaşanmaktadır. Suriye rejimi Suriye halkına uyguladığı mezalim yetmiyormuş gibi son aylarda komşu ülkelere yönelik de mütecaviz bir tutum benimsemiştir. Bunu en fazla hisseden ülkelerin başında da Lübnan gelmektedir. Öyle ki Suriye rejimi mütemadiyen Lübnan'ın egemenlik ve toprak bütünlüğünü ihlal edecek şekilde askerî operasyonlar icra etmekten de geri durmamaktadır.

Öte yandan, Ağustos 2012'de Lübnan'da fidye amacıyla kaçırılan 2 vatandaşımız tarafımızdan yapılan yoğun girişimler ve Lübnan makamlarının çabası sonucunda eylül ayı içerisinde serbest bırakılmışlardır. Aynı dönemde, Suriye'den otobüsle geçiş yapan 11 Lübnan vatandaşı Suriyeli muhalif unsurlar tarafından kaçırılmış, bu kişilerden 2'si ülkemizin de girişimleriyle bilahare serbest bırakılmıştır. Hâlen Suriye'de rehin durumunda bulunan 9 Lübnan vatandaşının serbest bırakılması sürecinde Lübnan makamlarıyla bilistişare, her türlü katkı imkânlar ölçüsünde verilmektedir.

Lübnan gündeminin ön sıralarında yer alan bu durum bağlamında rehin tutulan kişilerin aileleri kamuoyu yaratmaya matuf, münferit gösteriler düzenlemişlerdir. Lübnan makamları bu süreçte ülkemizle tam bir iş birliği içinde hareket etmiş ve istenmeyen hadiselerin yaşanmasına imkân verilmemiştir.

19 Ekim 2012 tarihinde Beyrut'ta meydana gelen terör eyleminde aralarında İç Güvenlik Kuvvetleri İstihbarat Dairesi Başkanı Tuğgeneral Visam Hasan'ın da bulunduğu 8 kişinin hayatını kaybetmesinin ardından Başbakan Mikati Cumhurbaşkanı Süleyman'a istifasını sunmuş ancak Cumhurbaşkanı Süleyman ülkenin içinde bulunduğu hassas durumu göz önüne alarak bu istifayı kabul etmemiştir.

Ülkede istikrarın korunması amacıyla Cumhurbaşkanı başkanlığında Ulusal Diyalog Toplantıları sürecinin canlandırılması çalışmaları devam etmektedir.

Son durumda, Cumhurbaşkanı Süleyman, Tammam Salam'ı yeni hükûmeti kurmakla görevlendirmiştir.

Lübnan'da seçim sisteminde değişiklik yapılmasına dair uzun tartışmaların ardından, Lübnan Meclisinin 31 Mayıs 2013 tarihinde gerçekleştirilen Genel Kurulunda Meclisin görev süresi on yedi ay yani 20 Kasım 2014 tarihine kadar uzatılmıştır.

Diğer taraftan, Lübnan'da, sonuncusu 23 Haziran'da Sayda'da olmak üzere geçtiğimiz dönemde farklı mezhep grupları arasında aralıklarla silahlı çatışmalar yaşanmış, ancak Hükûmetin, Lübnan halkının ve Lübnan ordusunun sağduyulu tavrı neticesinde çatışmaların büyümesi önlenmiştir.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Lübnan'da gelişmeleri yakinen takip etmekteyiz. İç siyasi tartışmaların Lübnan halkının tüm kesimlerini ortak bir paydada buluşturacak şekilde ve suhuletle yürütülmesinin büyük önem taşıdığını her fırsatta dile getirmekteyiz.

Lübnan'daki gelişmelerin, Suriye sorununun bölgesel barış ve güvenliğe yönelttiği tehdidin vahametiyle doğrudan ilintili olduğunun tekrar altını çizmek istiyorum. Suriye'de rejim, Lübnan içindeki belirli siyasi ve askerî unsurların da yardımıyla, en başta Lübnan'a zarar verecek tehlikeli adımlar atmaya yönelmiştir. Suriye'deki çatışmalara Hizbullah'ın müdahil olması, gerek Lübnan'ın gerek bölgemizin güvenlik ve istikrarına yönelik ciddi bir tehdit oluşturmaktadır. Böyle bir dönemde Lübnan'da toplumsal uyumun korunması her zamankinden daha da önem kazanmıştır. Bu açıdan Lübnan'ın kendini Suriye krizinden uzak tutmaya özen gösteren politikasını destekliyoruz.

Bölgemizde tehlikeli boyutlara ulaşan ve en önce Suriye'deki rejimin körüklediği mezhepçiliği dikkate alarak, Lübnan'daki gelişmeleri yakından izliyoruz. Ulusal diyalog arayışının mevcut sorunların aşılmasına ve Lübnan'daki barış içinde bir arada yaşama kültürüne katkı sağlayacağını düşünüyoruz. Tüm Lübnanlı muhataplarımız nezdinde, birlik ve beraberlik içinde, "Lübnanlı" bilinciyle hareket edilmesi mesajını kuvvetle vurguluyoruz.

Lübnan'ın sosyopolitik dokusunun hassas dengeler üzerinde kurulu olduğu bir vakıadır. Özellikle Suriye'de rejimin izlediği tedhiş ve terör siyasetinin bölgesel yansımalarının Lübnan'ı derinden etkileyebileceği daima hatırda tutulmalıdır. Böyle bir ulusal ve bölgesel konjonktürde, Lübnan'da huzur ve sükûnetin korunması her zamankinden daha fazla önem kazanmıştır. Bu nedenle, UNIFIL'in bugüne kadar başarıyla ifa ettiği görevinin devamına da ihtiyaç bulunmaktadır.

Zira, UNIFIL'in göreve başlamasının ardından Lübnan-İsrail sınırında ve bölgede sağlanan güvenlik ve istikrar ortamı sürmektedir. Taraflar, 1701 sayılı Karar çerçevesinde tesis edilen ateşkese uymuşlardır. Lübnan ordusu güney Lübnan'a konuşlanmış ve UNIFIL görev yönergesi ile hareket konsepti ve angajman kurallarında tanımlanan işlevleri çerçevesinde barış, güvenlik ve istikrarın idamesine katkıda bulunmayı sürdürmüştür.

Türkiye'nin Lübnan'da barış ve istikrarın sağlanmasına yönelik somut katkıları Lübnan'la ikili ilişkilerimizin her veçhesine olumlu etki yapmaktadır. UNIFIL'e verdiğimiz kuvvet katkısı Lübnan halkı tarafından da desteklenmektedir. Türkiye UNIFIL'e yaptığı katkılarla barışı koruma harekâtının etkin biçimde icrasında önemli işlev üstlenmiştir. Böylece hem Birleşmiş Milletler sistemi içinde hem bölgesel ve küresel ölçekte görünürlüğünü artırmıştır. UNIFIL'de görev yapan birliklerimizin üstün performansı diğer katılımcı ülkeler tarafından da takdirle karşılanmaktadır. Mevcut durumda uluslararası toplumun, bölgemizde çok kültürlülüğün, karşılıklı saygı ve hoşgörünün demokratik mekanizmalar işletilmek suretiyle hayata geçirildiği nadir ülkelerden olan Lübnan'ı yalnız bırakmaması hayati önem taşımaktadır. Bu amaçla, UNIFIL'in katkısıyla sağlanan istikrar ortamının sürdürülmesi gereklidir.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; yukarıda belirttiğim hususlar ışığında Lübnan'ın barış ve istikrarının korunmasını teminen Türkiye'nin de uluslararası hukuka uygun çabalara katkıda bulunmaya devam etmesi tabiidir. UNIFIL'e sağladığımız katkının süresinin bir yıl olup uzatılması vesilesiyle ülkemiz, Suriye'deki çatışmaların yansımalarının bölgesel ölçekte daha fazla hissedildiği bir ortamda Lübnan devleti ve halkıyla dayanışma içerisinde olduğunu ve desteğini sürdürdüğünü de teyit etmiş olacaktır.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; sözlerime son vermeden önce çok önemli gelişmelerin yaşanmakta olduğu Mısır'a da değinmek istiyorum. Türkiye, Mısır'da 25 Ocak devrimiyle başlayan demokratik dönüşümü yürekten desteklemiş ve demokrasi yürüyüşünde dost ve kardeş Mısır halkının yanında yer almıştır. Mısır'da meydana gelen gelişmeleri bu bağlamda kaygıyla izliyoruz. Mısır'daki durum Mısır Silahlı Kuvvetlerinin bir askerî darbe ile Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi'yi görevden uzaklaştırması ve anayasayı askıya alması ile son derece hassas ve endişe verici bir aşamaya ulaşmıştır. Mısır tarihinde ilk defa hür ve uluslararası gözetimde yapılmış olan bir seçimle seçilmiş bir Cumhurbaşkanının görevinden seçim dışı yollarla ve bir askerî darbeyle uzaklaştırılmasını, gözaltına alınmasını demokratik hiçbir ülkenin anlaması ve kabul etmesi mümkün değildir. Sandık, demokrasinin namusudur; bunu herkesin, özellikle de Mısır'daki gelişmeleri darbe olarak nitelendirmekten dahi kaçınan Avrupa Birliği ülkelerinin bilmesi ve özümsemesi gereklidir. Elli yıldır demokrasiye yapılan müdahalelerden çok çekmiş ve bunun acılarını uzun zaman yaşamış bir ülke olarak Mısır'daki askerî darbeyi kınıyoruz ve seçilmiş Cumhurbaşkanı Mursi'ye ve Mısır halkının demokratik tercihlerine bu yeni dönemde gereken saygının gösterilmesini bekliyoruz.

Bu meyanda, dost ve kardeş Mısır halkının 25 Ocak 2011 devrimiyle başlattığı demokratikleşme sürecinin başarıya ulaşması için, yönetime el koyan askerî konseyi ve Mısır'daki tüm tarafları sağduyuyla hareket etmeye, hukukun ve demokrasinin üstünlüğü ilkesine saygı duymaya ve en kısa zamanda tüm partilerin yer alacağı serbest ve adil bir seçim düzenleyerek demokratik düzeni yeniden tesis etmeye davet ediyoruz. Mısır'ın bu sayede, en kısa sürede gücünü anayasal meşruiyetten alan, insan haklarına ve temel özgürlüklere saygılı bir sivil yönetime kavuşmasını temenni ediyoruz.

Türkiye her zaman olduğu gibi dost ve kardeş Mısır halkının yanında olmaya ve Mısır'da demokrasinin yeniden tesisi için tüm gücünü kullanmaya, Mısır'ın siyasi istikrarına, birlik ve beraberliğine ve ekonomik kalkınmasına destek vermeye devam edecektir.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; bölgemizle ilgili olarak çizmeye çalıştığım bu tablo ışığında ve Lübnan'la ikili ilişkilerimiz ve bölgedeki güvenlik koşulları da göz önünde tutularak Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin, UNIFIL'in görev süresinin uzatılması yönünde karar alması durumunda hudut, şümul ve miktarı Hükûmetçe belirlenecek Türk Silahlı Kuvvetleri unsurlarının, 1701/2006 sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararı ve 880 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Kararı'yla tespit edilen ilkeler kapsamında, 5 Eylül 2013 tarihinden itibaren bir yıl daha UNIFIL deniz görev gücüne iştirak etmesi ve bununla ilgili gerekli düzenlemelerin Hükûmet tarafından yapılması için Anayasa'nın 92'nci maddesi uyarınca izin verilmesini yüce Meclisin takdirlerine sunuyorum.

Saygılarımla. (AK PARTİ sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Şimdi, şahsı adına söz isteyen Aykan Erdemir, Bursa Milletvekili. (CHP sıralarından alkışlar)

AYKAN ERDEMİR (Bursa) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Lübnan'daki Birleşmiş Milletler Barış Gücü UNIFIL'de görev süresi bitecek olan Türk Silahlı Kuvvetlerinin görev süresinin bir yıl uzatılması konusunda sunulan tezkere hakkında şahsım adına söz almış bulunuyorum. Yüce Meclisi ve yurttaşlarımızı saygıyla selamlarım.

Türk Silahlı Kuvvetlerinin, Türkiye Büyük Millet Meclisinin 5 Eylül 2006 tarihli Karar'ı uyarınca, Lübnan'da UNIFIL bünyesinde görev yapmasının bölge ve dünya barışına katkı yaptığı konusunda hemen hemen hepimiz hemfikiriz.

1978'den bugüne kadar görevini sürdüren UNIFIL bünyesinde görev yapan askerlerden 250'ye yakınının hayatını kaybettiğini göz önüne alırsak, Türk Silahlı Kuvvetlerinin ne kadar çetin bir coğrafyada, ne kadar zor bir ortamda görev yerine getirdiğini anlayabiliriz. Kendi hayatı pahasına, kendi kanı pahasına barış için ter döken askerlerimize teşekkür ediyoruz, kendilerine minnettarız.

Türkiye olarak, Lübnan'ın ve Orta Doğu'nun kalıcı ve sürdürülebilir barışa ve özgürlükçü demokrasiye kavuşması en büyük arzumuzdur.

Lübnan'daki mozaiğin, Sünnilerin, Şiilerin, Alevilerin, Marunilerin, Rum Ortodoksların, Rum Katoliklerin, Gregoryenlerin, Ermeni Katoliklerin, Dürzilerin, Bahailerin ve Musevilerin; Arapça, Süryanice, Yunanca, Aramice, Ermenice ve Kürtçe konuşanların barış ve huzur içinde yaşaması en büyük dileğimizdir.

Ne yazık ki, bugün Lübnan'a baktığımızda, barıştan ve huzurdan söz etmek olanaklı değildir. Lübnan coğrafyası on yıllardır savaşın, kanın, kinin ve gözyaşının adresi olmuştur. Bu nedenle de Türkiye, UNIFIL bünyesinde, Lübnan'a barış götürmeye çalışırken Lübnan deneyiminden gerekli dersleri çıkarmalı ve benzeri hatalara düşmemelidir.

Lübnan, bugün dünyada adı mezhepçi çatışmalarla anılan bir ülkedir. "Tâifiye" denilen mezhepçilik anlayışı, "vataniye" denilen yurtseverlik anlayışına galip gelmiş gözükmektedir. Peki, "tâifiye" denilen mezhepçilik, Lübnan'da kadim bir gerçeklik midir, tarihî bir miras mıdır, değişmez bir yazgı, kader midir yoksa "tâifiye" denilen mezhepçilik, modern bir inşa, icat edilmiş bir gelenek midir? Bu konuda Lübnan tarihi bize önemli ipuçları sunuyor.

Lübnan tarihine baktığımızda, "ayan" denilen siyasi seçkinlerle "ahali" denilen geniş halk kesimlerinin sınıfsal mücadelesine bir göz atmamız gerekiyor. Çünkü, bu mücadele çerçevesinde, inanç toplulukları içindeki farkların, inanç toplulukları arasındaki farklardan daha güçlü mü, daha zayıf mı olduğu sorusu ortaya çıkmıştır ve bu sorunun yanıtlanmasında da farklı inançlara mensup seçkinlerin önemli bir rolü olmuştur. Çünkü, Lübnan'da, modernleşmeyle birlikte ahalinin siyasete katılım olanaklarının artması ve yine ahalinin ekonomik hayata katılım olanaklarının artması, seçkinler için bir tehdit olmuştur ve tehdit edilen seçkinler, ayanlar, mezhepçiliği yavaş yavaş inşa etmeye, sınırlar çizmeye, farklılıkları keskinleştirmeye, toplumu kutuplaşmaya itmiştir ve Lübnan için mezhepçilik, inşa edilmiş bir gelenek, modern bir icat olarak karşımıza çıkmıştır.

Seçkinlerin mevcut hiyerarşileri koruma derdi, çabası kendi mezheptaşlarını diğer topluluklara karşı kışkırtmaya itmiştir ve dolayısıyla, topraksız bir Müslüman, topraksız bir Hristiyan'la kardeşliğini unutmuş ve mezhep ve din çerçevesinden dünyaya bakmaya başlamıştır. İşte, bu ortamda kin mühendisleri, tekçi zihniyetleriyle Ortodoks bir din anlayışını, tekçi bir çerçeveyi dayatmayı görev bilmişlerdir. İnsanların ve insanlığın ortak sorunları için ortak çözümler geliştirmek gerektiğini unutturarak müzakere, diyalog, uzlaşma ve iş birliği zeminlerini tahrip etmişlerdir. Bugün ne acıdır ki Lübnan'da pek çok farklı inanç topluluğu, kendi içindeki farklılıkları, çelişkileri, sömürüyü göremez bir durumda ve dünyaya diğer inanç topluluklarıyla olan çelişkileri ve çatışmaları gözlüğünden bakmaktadır.

Savaş kazanmaya hevesli otoriter liderlerin karşısına, gönül kazanmaya yeminli kanaat önderleriyle çıkmakta fayda var diye düşünüyorum. Bakın, böyle bir gönül eri, Cebel-i Lübnan Mutasarrıflığının güzide şairi Halil Cibran ne diyor? Kendisi Maruni bir Hristiyan fakat kendisi aynı zamanda İslam tasavvufundan etkilenmiş ve kendisi yine Bahaullah'ın oğlu Abdülbaha'dan ve Bahailikten etkilenmiş, Lübnan mozaiğini yansıtan bir insan, bir gönül eri. Halil Cibran, tarihin derinliklerinden sesleniyor bizlere: "Sen benim kardeşimsin ve ben seni seviyorum. Camide secde ettiğinde, kilisede diz çöktüğünde ve sinagogda dua ettiğinde sen ve ben aynı inancın çocuklarıyız, aynı ruhun." diyor ve yine Halil Cibran siyasetçilere sesleniyor: "Ben politikacı değilim, olmak da istemem. Siyasi gelişmelerden ve güç mücadelesinden esirgeyin beni. Tüm dünya benim vatanımdır, tüm insanlar yurttaşlarım." diyor.

Halil Cibran, belki Lübnan dağlarından konuşuyor bize ama aslında ne kadar da tanıdık geliyor. Eğer Tevfik Fikret'e bir göz atarsak; Tevfik Fikret'te Halil Cibran'ı, Halil Cibran'da da Tevfik Fikret'i duymak, algılamak, duyumsamak mümkün. Tevfik Fikret: "Milletim nev-i beşerdir, vatanım ruy-i zemin." diyor. Yani, her iki gönül eri de, insanlığı, inançların, mezheplerin, çıkar çatışmalarının ötesinde ortak bir ruh olarak, tek bir aile olarak, tek bir yürek olarak görebiliyor.

Türkiye için istediğimiz, laik, demokratik sosyal hukuk devletini, özgürlüğü ve çoğulcu demokrasiyi, şüphesiz ki Lübnan'daki kardeşlerimiz için de istiyoruz, Suriye'deki kardeşlerimiz için de istiyoruz, Mısır'daki kardeşlerimiz için de istiyoruz ama samimiyetimizin bir göstergesi olarak, Orta Doğu coğrafyasının, Müslüman çoğunluğa sahip ülkeler coğrafyasının ötesindeki kardeşlerimiz için de istiyoruz. Hristiyan ya da Musevi, Budist ya da Hindu, inançlı ya da inançsız olması önemli değil, insan oldukları için, bu en temel insan hakkı olduğu için istiyoruz ve de bu toprakların ulu ozanlarından Pir Sultan Abdal'ın beytinde belirttiği gibi "Dar günümde dost, düşmanım bell'oldu" dediği için Lübnan'ın da bu dar gününde yanında olmak gerek diye düşünüyoruz.

Bugün Lübnan'da, gerek denizde gerek karada görev yapan Türk Silahlı Kuvvetleri mensuplarına teşekkürlerimizi, şükranlarımızı iletiyoruz. Onlara borcumuz, Türkiye'yi benzer mezhepçi, kindar, kutuplaştırıcı çatışmalardan uzak, özgürlükçü demokrasinin, laik, demokratik, sosyal hukuk devletinin en güçlü kalelerinden biri yapmaktır diye düşünüyorum.

Hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Şimdi de Hükûmet adına söz isteyen, İsmet Yılmaz, Millî Savunma Bakanı. (AK PARTİ sıralarından alkışlar)

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Sayın Başkan, sayın milletvekilleri; Birleşmiş Milletler Lübnan Geçici Görev Gücü UNIFIL bünyesinde bulunan Türk Silahlı Kuvvetleri unsurlarının 5 Eylül 2013 tarihinden itibaren UNIFIL Deniz Görev Gücüne bir yıl daha katılımı hususunda, Anayasa'nın 92'nci maddesi uyarınca Hükûmete izin verilmesine dair Başbakanlık tezkeresinin gerekçelerini açıklamak üzere huzurlarınızda bulunuyor ve yüce Meclisi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Orta Doğu ve Kuzey Afrika bölgesinde son bir buçuk yıldır sancılı bir değişim ve dönüşüm süreci yaşanmaktadır. Ülkemiz, bölgede barış ve istikrarın tesis edilmesine önem atfetmekte ve bu amaca hizmet eden girişimlere de destek vermektedir. Bu tezkere de o girişimlerden birisidir. Türkiye olarak biz başından itibaren bölgemizdeki değişim sürecinde halkların yanında yer aldık ve tüm ülkelerde halkların meşru ve demokratik haklarına sahip olmaları gerektiğini vurguladık. Bu çerçevede, bölge ülkelerindeki yönetimlerin, halkların meşru talepleri doğrultusunda demokratik reformlar yapmasını destekledik. Ülkemiz bu politikasını sürdürmekte de kararlıdır.

Türk dış politikasının öncelikli ilgi alanı hâline gelen Orta Doğu bölgesinin önemli aktörlerinden birisi de hiç şüphesiz ki Lübnan'dır. Bilindiği üzere, Lübnan, sosyopolitik yapısının hassas dengeler üzerine kurulu olduğu bir ülkedir. Bölgede yaşanan gelişmeler ve ülkenin iç siyaseti gibi etkiler de göz önünde bulundurulduğunda, Lübnan, bölgenin istikrarı açısından kilit ülkelerden birisidir.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; bölgemizde son dönemde meydana gelen gelişmeler, Lübnan'ın barış ve istikrarının korunması konusundaki kaygıları artırmış bulunmaktadır. Bu kapsamda Lübnan'da barış, istikrar ve huzurun korunmasına ve Suriye'deki olayların Lübnan'a sıçramamasına büyük önem atfetmekteyiz. Tüm ülkelerin ve ilgili tarafların bu konuda hassas davranmalarını ve Lübnan'ın bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğüne saygı göstermelerini beklemekteyiz.

Özellikle Suriye'deki sorunların Lübnan'a sıçraması ve bu ülkede barış ve huzurun bozulması ihtimali ciddi bir endişe kaynağımızdır. Ayrıca, Suriye rejiminin Lübnan'ın egemenliğine yönelik tutumu ile sınır ihlallerinden, Hizbullah'ın rejim safında Suriye'deki çarpışmalara doğrudan müdahil olması ve bilfiil araziye inmesi bu yöndeki kaygıları da artırmaktadır.

Lübnan Hükûmetinin, Lübnan'ı Suriye'deki sorunların dışında tutma politikasını da doğru buluyor ve destekliyoruz. Suriye Hükûmeti de dâhil olmak üzere, bölgedeki tüm aktörlerin, Lübnan Hükûmetinin bu politikasına saygı duyması ve buna göre hareket etmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Sayın Başkan, sayın Meclisimizin değerli üyeleri; tüm bu gelişmeler ışığında, içinde bulunduğumuz bu dönemde Lübnan'da barış ve istikrarın korunması bakımından UNIFIL'in oynadığı rol daha da bir önem kazanmaktadır. Türkiye, Lübnan halkının birlik ve beraberliği ile iç barışın muhafazasına atfettiği önem doğrultusunda, 2006 yılında yaşanan, geniş bir bölgeye yayılma ve ciddi boyutlar kazanma emareleri gösteren Lübnan-İsrail savaşına son verilmesi ve ateşkes sağlanması için de yoğun çaba sarf etmiş, bu konuya ilişkin atılan uluslararası adımlar kapsamında Birleşmiş Milletler Lübnan Geçici Görev Gücü UNIFIL, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 11 Ağustos 2006 tarihinde kabul ettiği 1701 sayılı Karar'la genişletilerek kurulmuştur.

Lübnan makamlarının doğrudan talepleri ve bölgedeki güvenlik koşulları da dikkate alınarak, Hükûmetimizin önerisi üzerine Türkiye Büyük Millet Meclisinin 5 Eylül 2006 tarihinde aldığı 880 sayılı Karar'la, Türkiye'nin hudut, şümul ve miktarı Hükûmetçe belirlenecek Türk Silahlı Kuvvetleri unsurlarının, UNIFIL'e iştirak etmesine izin verilmiştir. Söz konusu izin süresi son olarak Türkiye Büyük Millet Meclisinin 29/6/2012 tarih ve 1023 sayılı Kararı ile 5 Eylül 2012 tarihinden itibaren bir yıl uzatılmıştır.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; UNIFIL'de Türkiye'nin de içinde bulunduğu toplam 37 ülkeden yaklaşık 11 bin personel görev yapmaktadır. UNIFIL'de hangi ülkeler bulunmaktadır? Yunanistan bulunmaktadır, İtalya bulunmaktadır, İspanya bulunmaktadır, Belçika bulunmaktadır, Almanya bulunmaktadır, Brezilya bulunmaktadır, Çin bulunmaktadır, Hindistan bulunmaktadır ve toplam 11 bine yakın personel bulunmaktadır.

UNIFIL'in görevi, genel olarak çatışmaların sona erdirilmesi ve ateşkesin izlenmesi, insani yardımların sivillere ulaştırılması, Lübnan'ın isteği üzerine sınırların güvenliği ve Hükûmetin rızası olmadan Lübnan'a silahların girişinin engellenmesi hususunda yardım olarak tespit edilmiştir. Birleşmiş Milletler üyesi ülkelerden bahse konu kararda belirtilen görevlerin yerine getirilmesi maksadıyla UNIFIL unsurlarını desteklemek üzere birlik tahsis etmesi talep edilmiştir. Ayrıca vurgulamak isterim ki, Birleşmiş Milletler, UNIFIL'in yukarıda ifade ettiğim görevler dışında, bölgedeki unsurların silahtan arındırılması da dâhil, başka hiçbir faaliyette kullanılamayacağını da karar altına alınmıştır.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; ülkemiz tarafından UNIFIL kuvvetine Ekim 2006'dan itibaren katkı sağlanmakta ve Türk Silahlı Kuvvetleri unsurları bölgede görevlerini sürdürmektedir. Türkiye Cumhuriyeti ve Türk Silahlı Kuvvetleri, geçmişte olduğu gibi bundan sonra da barışı destekleme harekâtlarına katkıda bulunarak, bölgesinde ve dünyada istikrar ve barışını tesisinde rol almaya devam edecektir.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Lübnan, Orta Doğu coğrafyasının en zor bölümünde yer almaktadır. Suriye'deki yaşanan gelişmeler ve Mısır'da meydana gelen son olaylar, Lübnan'ın mevcut durumunu etkileme potansiyeline sahiptir. Bu nedenle, ülkede huzur, sükûnet ve barışın istikrarı, bölgede yeni bir sorunun baş göstermemesi bölge barışı açısından önem arz etmektedir. Ayrıca, istikrarlı bir Lübnan'ın bölgede barışın tesis edilmesine katkı sağlayacağı da aşikârdır. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 1071 sayılı Kararı'nın uygulamaya konularak genişletilmiş UNIFIL'in göreve başlamasının ardından, Lübnan-İsrail sınırında tesis edilen güvenlik ve istikrar ortamı hâlihazırda devam etmektedir.

Bu çerçevede, UNIFIL'in bugüne kadar başarıyla ifa ettiği görevinin devamına ihtiyaç duyulmaktadır. Lübnan'da barış ve istikrara katkıda bulunması nedeniyle, Lübnan Hükûmeti ve Lübnan'daki tüm taraflar da UNIFIL'in faaliyetlerine ve UNIFIL'in görev süresinin uzatılmasına büyük önem vermektedir.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 1701 sayılı kararıyla UNIFIL'in görev süresi bir yıl olarak belirlenmiş, bu sürenin, gerekli görülmesi hâlinde her yıl uzatılması kararda öngörülmüştür. Birleşmiş Milletler tarafından, UNIFIL'in görev süresi 31 ağustos tarihinden sonraki dönem için yenilenmektedir. Birleşmiş Milletlerin bu konudaki kararını ağustos ayı içinde vermesi nedeniyle, tezkere, Türkiye Büyük Millet Meclisinin çalışma takvimi de dikkate alınarak huzurlarınıza getirilmiştir. 2007 yılından itibaren, Birleşmiş Milletler, UNIFIL kararını hep ağustos ayı içinde uzatmıştır ancak bizim Meclisimiz de tatile girmektedir, dolayısıyla, 2012'deki tezkerede de önce görev uzatımı yaptık, eğer Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi uzatacaksa geçerli olacağını da açıkça belirttik.

2012'deki Başbakanlık tezkeresinde de "UNIFIL'in görev süresi 31 Ağustos 2012 tarihinde sona erecek olup görev süresinin 31 Ağustos 2012'den sonraki dönem için yenilenmesi yönünde Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi tarafından ağustos ayı içinde bir kararın kabul edilmesi beklenmektedir." denilmiştir. Dolayısıyla, bu dönemde de diğer dönemlerden bir farklılık -süresi- bulunmamaktadır. Bu yıl da görev süresinin, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi tarafından 31 Ağustos tarihinden itibaren bir yıl süreyle uzatılması beklenmektedir. Önümüzdeki dönemde de UNIFIL Harekâtına Deniz Görev Kuvveti'nde görevli unsurlarımız, UNIFIL karargâhında görev yapan subaylarımızla katkı sağlamaya devam etmemizin, ülkemizin görünürlüğü açısından uygun olacağı değerlendirilmektedir.

UNIFIL'in, ülkemizin askerî kuvvet katkısında bulunduğu tek Birleşmiş Milletler Barış Gücü Harekâtı olması ve Türkiye'nin 2015-2016 yılında Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi geçici üyeliğine adaylığımız da söz konusu olması nedeniyle, UNIFIL'e katkımızın sürdürülmesinin önem arz ettiğini vurgulamak isterim. Ayrıca, UNIFIL Harekâtına katkımızın, Türkiye'nin görünürlüğüne ve etkinliğine de ayrıca bir katkıda bulunduğunu da belirtmek isterim.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; bizim dış politikamız Atatürk'ün belirttiği "Yurtta sulh, cihanda sulh" esasına dayanmaktadır. Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana da bu ilkeden zerre kadar sapmadan biz devam ediyoruz.

Suriye halkı ile halkımız kardeştir. Bunun aksini söyleyen var mı? Akrabadır. Bunun aksini söyleyen var mı? İki halkın kardeş ve akraba olduğunu görmek için bayramlarda sınırlardaki bayramlaşmayı görmek lazımdır. Dolayısıyla da Suriye'yle ortak Bakanlar Kurulunu yapan da bizim Hükûmetimiz, Suriye'yle stratejik anlaşmayı yapan da bizim Hükûmetimiz, Suriye'yi uluslararası toplantılarda destekleyen de bizim Hükûmetimiz. Biz, bunları yaparken Suriye'deki rejimin inancını, mezhebini, düşüncesini, partisini bilmiyor muyduk? Dolayısıyla, o zaman da biliyorduk. Ne Beşar Esad değişti ne biz değiştik. Dolayısıyla, bizim politikamız, Türkiye'nin, Suriye'yi desteklerken de halkının yanında olan bir idarenin yanında olmasıdır. Biz, Suriye yönetimi, halkının taleplerine şiddetle karşılık verdiğinde yönetime olan desteğimizi çektik ve Suriye halkının yanında olduğumuzu da açıkça belirledik, Suriye halkını bundan sonra da destekleyeceğimizi de belirtiyoruz. Demokrasiye âşık bir milletin bireyleri olarak bundan doğalı da, bundan bir başkası da bizden beklenemez.

Biz, her zaman ve her yerde demokratik teamüllerin geçerli olmasını istiyoruz. Bu talebimiz, Tunus için de, Libya için de, Yemen için de, Suriye için de, Mısır için de geçerlidir. Bu ülkelerin demokratik bir yönetim ve hukukun üstünlüğünü esas alan bir çerçevede, halkın talepleri doğrultusunda yönetilmesi ortak talebimizdir. Hiçbir ülke, halkının taleplerine kayıtsız kalamaz ve kalmamalıdır.

Bir yıl önce halkının yüzde 52'sinin desteğini alan, ülkesinin meşru cumhurbaşkanının yönetimden uzaklaştırılması, asla meşru görülemez. Demokratik ülkelerde hükûmetlerin değişim şekli bellidir, o da hepinizin bildiği gibi, halkın iradesinin yansıdığı sandıktır. Bütün demokrasilerde seçimle iş başına gelen yöneticilerin, yine seçimle görevden ayrıldığı evrensel bir gerçektir: Mısır halkı ve yönetimi, mevcut krizi aşmak için yine demokratik kurallar çerçevesinde bir yol haritası belirleyebilecek kudrettedir. Anayasal meşruiyet içerisinde kalınarak Mısır halkının iradesine saygı duyulması, Mısır'daki demokratik sistemi de güçlendirecektir.

Geçmişinde hiçbir demokratik mücadele içinde yer almayanların, halkın demokratik taleplerini anlamaları da mümkün değildir. Değişim ve dönüşümün kaçınılmaz hâle geldiği Kuzey Afrika ve Orta Doğu'da sürdürülebilir bir istikrar, ancak halkın huzur, güvenlik ve refahının güvence altına alınmasıyla sağlanabilir.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; bu çerçevede, Lübnan makamlarının doğrudan talepleri ve bölgedeki güvenlik koşulları da dikkate alınarak Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin UNIFIL'in görev süresinin uzatılması yönünde karar alması durumunda; hudut, şümul ve miktarı Hükûmetçe belirlenecek Türk Silahlı Kuvvetleri unsurlarının, 1701 sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Kararı ile 5 Eylül 2006 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisinin almış olduğu 880 sayılı Karar'da tespit edilen ilkeler çerçevesinde, 5 Eylül 2013 tarihinden itibaren, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin UNIFIL'in görev süresini uzatması hâlinde bir yıl daha UNIFIL Deniz Görev Gücü'ne iştirak etmesi ve bununla ilgili gerekli düzenlemelerin Hükûmet tarafından yapılması için Anayasa'nın 92'nci maddesi uyarınca izin verilmesini yüce Meclisinize arz ediyorum.

Yüce heyetinizi bu vesileyle saygıyla selamlıyorum. (AK PARTİ sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Şimdi, şahsı adına söz isteyen Emrullah İşler, Ankara Milletvekili. (AK PARTİ sıralarından alkışlar)

EMRULLAH İŞLER (Ankara) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Birleşmiş Milletler Geçici Görev Gücü bünyesindeki Türk Silahlı Kuvvetlerinin, 5 Eylül 2013 tarihinden itibaren bir yıl daha UNIFIL Harekâtına iştirak etmesi hususunda Anayasa'nın 92'nci maddesi uyarınca Hükûmete izin verilmesine ilişkin Başbakanlık Tezkeresi üzerinde şahsım adına söz almış bulunmaktayım.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 11/8/2006 tarihinde kabul ettiği 1701 sayılı Karar ve Türkiye Büyük Millet Meclisinin 5/9/2006 tarihli ve 880 sayılı Karar'ıyla bir yıl için verdiği izin çerçevesinde, Türkiye, Lübnan'da konuşlu Birleşmiş Milletler Geçici Görev Gücü UNIFIL'e Silahlı Kuvvetleri unsurlarıyla katkı sağlamıştır. Söz konusu iznin süresi, son olarak, Türkiye Büyük Millet Meclisinin 29/6/2012 tarihli ve 1023 sayılı Karar'ıyla 5/9/2012 tarihinden itibaren bir yıl uzatılmıştır.

Türkiye, UNIFIL'e yaptığı katkılarla barışı koruma harekâtının etkin bir biçimde icrasında önemli bir işlev üstlenmiştir.

Bu çerçevede, Türkiye gerek Birleşmiş Milletler sistemi içinde gerek bölgesel ve küresel ölçekte gerekse kapsamlı sivil-asker iş birliği faaliyetleri vasıtasıyla, Lübnan toplumunun her kesimi nezdinde görünürlüğünün artmasına, ayrıca barış ve istikrarın korunmasına yönelik politikasının sürdürülmesine önemli katkıda bulunmuştur.

Değerli milletvekilleri, Lübnan'da siyasi yapı, 1943 yılında üzerinde mutabakata varılan ulusal pakt çerçevesinde, siyasi görevlerin mezhepler arasında nüfusa orantılı olarak paylaştırılması esasına göre oluşturulmuştur.

Söz konusu uzlaşı çerçevesinde Cumhurbaşkanının Maruni, Meclis Başkanının Şii, Başbakanın Sünni olması ve iktidarın Hristiyanlar ile Müslümanlar arasında 6/5 temelinde paylaşılması kararlaştırılmıştır.

1975 ile 1989 yılları arasında Lübnan'da yaşanan iç savaşa, 1989 yılında Arap Ligi himayesinde imzalanan Taif Anlaşması'yla son verilmiştir.

Bu anlaşmayla Hristiyan toplumundan seçilen Cumhurbaşkanının yetkileri kısıtlanmış, Mecliste Hristiyan ve Müslüman milletvekillerinin sayıları eşitlenmiş ve kendi içlerinde mezhep temelinde bölüştürülmüştür. Söz konusu anlaşmayla Lübnan'daki üç ana dinî grup arasında denge oluşturulmuştur.

2011 yılında ülkedeki güvenlik koşulları Suriye olaylarının da etkisiyle duyarlı hâle gelmiştir. UNIFIL bünyesinde görev yapan Fransız ve İtalyan askerlerine karşı düzenlenen saldırılar, Suriye'de 11 Lübnanlının kaçırılması, Filistin kamplarında yaşanan gerginlikler ve artan sayıda Suriyeli muhalifin Lübnan'a sığınması, iç güvenlik ve istikrarın korunmasını Hükûmet için bir öncelik hâline getirmiştir.

Türkiye'nin hâlen UNIFIL kara birlikleri kapsamında bir istihkâm, inşaat bölüğü ile mevsimsel şartlara göre değişiklik gösterir şekilde Deniz Görev Gücü'nde bir fırkateyn veya korvet veya bir hücumbot görev yapmaktadır.

UNIFIL Komutanlığınca en düzenli üs bölgesi olarak değerlendirilen bölüğümüze tahsisli 237'si asker, 24'ü sivil, 261 kişilik kadromuz bulunmakta ve hâlihazırda 240 personelimiz görev yapmaktadır.

Ayrıca, Nakura bölgesindeki UNIFIL karargâhında 3 personelimiz görevlidir. Beyrut'un Eşrefiye Mahallesi'nde 19 Ekim 2012 tarihinde gerçekleşen ve aralarında İç Güvenlik Kuvvetleri İstihbarat Başkanı Tuğgeneral Visam Hassan'ın da bulunduğu çok sayıda kişinin ölümü ve yaralanmasıyla sonuçlanan terör saldırısı ülkemiz tarafından şiddetle kınanmıştır. Türkiye her zaman olduğu gibi

Lübnan'ın istikrarını hedef alan her türlü teşebbüsün karşısında durmaya devam etmektedir. Türkiye, Lübnan'ın istikrarını hedef alan her türlü teşebbüsün karşısında durmaya devam edecektir. Bu bağlamda, Türkiye dost ve kardeş Lübnan halkının birliği ve dirliği ile iç barışının muhafazasına atfettiği önem doğrultusundaki katkılarını sürdürecektir.

Bu hususlar ışığında, Lübnan'la ikili ilişkilerimiz ile bölgedeki güvenlik koşulları da göz önünde tutularak Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin UNIFIL'in görev süresini uzatılması yönünde karar alması durumunda hudut, şümul ve miktarı Hükûmetçe belirlenecek Türk Silahlı Kuvvetleri unsurlarının 1701 sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Kararı ve 880 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Kararı ile tespit edilen ilkeler kapsamında 5/9/2013 tarihinden itibaren bir yıl daha UNIFIL Deniz Görev Gücü'ne iştirak etmesi ve bununla ilgili gerekli düzenlemelerin Hükûmet tarafından yapılması için Anayasa'nın 92'nci maddesi uyarınca izin verilmesinin uygun olacağı düşüncesindeyim.

Değerli milletvekilleri, burada benden önce yapılan konuşmada, her ne kadar Lübnan'a asker göndermekle ilgili bir konuyu tartışıyor isek de tabii ki gündeme Mısır konusu geldi ve aynı zamanda bizim dış politikamız gündeme getirildi. Burada sürekli tekrarlanan bir husus var: "Esad"dı "Esed" oldu. Ben bir Arap dilcisi olarak bu konuyu buradan açıklamak durumunda kaldım.

Arkadaşlar, eğer İngilizce mantıkla hareket ederseniz Esed'i "Esad" okursunuz, Kral Fehd'i "Fahd" okursunuz, Nebih Berri'yi "Nabih Berri" okursunuz, o zaman Necip Mikati'yi de "Nacip Mikati" -o şekilde yazılır İngilizcede- okursunuz. Dolayısıyla, bunların Arapça telaffuzları, Türkçemize daha yatkındır, doğru olan da budur. Esed'dir Arapçası, bunu "Esad" diye okumak, İngilizce "a"nın "e" okunmasından kaynaklanan bir hususdur. Bu zaman zaman burada dile getirilmek ve bizim medyamızın, İngilizce yazılışından hareketle bunu yazması sonucunda böyle yanlış isimlendirmeler olmuştur.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Üstat, son iki senede mi farkına vardınız?

EMRULLAH İŞLER (Devamla) – Yani son iki sene, altı ay, önemli değil, doğruyu bulmak önemlidir. Doğru bulunmuşsa, ben, ondan dolayı, doğruyu bulanları kutluyorum.

Bir başka husus: 25 Ocakta Mısır'da bir devrim oldu. Bu devrim, gerçek anlamda bir devrim hiçbir zaman olmadı. Orada, bir kibar sürmesi -tabiri caizse- yapıldı ve ordu, bir şekilde, halkın hedefi hâline gelen Mübarek ve onun yardımcısı Ömer Süleyman'ı uzaklaştırdı. Ondan sonra da zaten, başkanlık seçimlerine kadar geçen sürede, bir yılı aşkın sürede bütün hizmetler, her türlü her şey ihmal edildi ve halkta şöyle bir kanaat oluşturulması sağlandı… Biz de Sayın Korutürk'le birlikte o zaman, Dışişleri Komisyonu olarak gittiğimizde, seçimlerden bir ay önce Mısır'ın ne hâlde olduğunu birlikte gördük, Sayın Korutürk'le de bunun orada hasbihâlini yaptık. Doğrusu, şu kanaat oluşturulmuştu: "Her şey devrimden sonra daha da kötü oldu. Dolayısıyla, hiç olmazsa devrim zamanında hizmet vardı, temizlik vardı, güvenlik vardı, şimdi hiçbirisi yok." noktasına getirildi ve bunun neticesinde Ahmet Şefik yüzde 48,27 oy aldı. Eğer seçimler ağustos ayında olsaydı kesinlikle Ahmet Şefik o seçimi kazanırdı.

Dolayısıyla, burada, yine, Mübarek ile Mursi karşılaştırması yapıldı. Mübarek, otuz yıllık bir diktatördü ve bütün dünya bunu bu şekilde kabul etti. Herkes de, 25 Ocakta yapılan o operasyonu bütün dünya alkışladı, burada kimsenin bir ihtilafı yok ama Mursi'ye diktatör demek için el insaf dememiz lazım. Nasıl bir diktatör ki bu, giderken son verdiği mesajda -eğer izlediyseniz görüyorsunuz- halkını barışçıl şekilde, şiddete başvurmadan, teröre başvurmadan direnmeye çağırıyor, askerî darbeye direnmeye çağırıyor? Böyle bir diktatör dünyanın neresinde var Allah aşkına? Dolayısıyla, her şeyi doğru düzgün adlandırmamız lazım.

Tantavi-Sisi karşılaştırması yapıldı. Tantavi, dediğim gibi, diktatör Mübarek ve yardımcısı Ömer Süleyman'ı götürdü ama Sisi, seçimle iş başına gelen, Mısır tarihinde ilk defa seçilen bir cumhurbaşkanını darbe yaparak koltuğundan indirdi. Birisi diktatör, seçim ve demokratik yollarla gelmeyen birisiydi; diğeri ise seçimle gelen bir liderdi.

Değerli arkadaşlar, Tahrir konusu gündeme getirildi, buradan Tahrir'e selamlar gönderildi. Tahrir'in, maalesef, 25 Ocaktaki o güzel imajı bu 30 Haziran itibarıyla silinmiştir, kötüye çevrilmiştir.

Burada, bakın, Temerrüt Hareketi -"temerrüt" demek "isyan" demektir- bunun başkanlığını yapan daha önce avukat olan Mahmud Bedr adındaki bir şahıs 25 Ocaktan sonra bu Temerrüt Hareketi'ni kurdurmuş ve bu adam gayrimeşru davalara, kaçakçıların davalarına, efendim, uyuşturucu baronlarının davalarına bakmakla meşhur bir adam ve eski yönetimin adamı. Bu adam bunu kurdurmuş ve bu Tahrir hareketlerini başlatmıştır.

Burada Muhammed Baradey, hepimizin bildiği, Atom Enerjisi Kurumu Başkanlığı yaptı, Nobel Barış Ödülü aldı, ondan sonra da Mısır'da siyasi harekete girdi, baktı ki, karşılık bulamayacağı için Başkanlık adaylığından çekildi. Ama kendisi darbenin ertesi günü New York Times'a verdiği röportajında, Batı'yı darbeye ikna etme konusunda, Mursi'yi askerî yollarla görevinden uzaklaştırma konusunda yapmış olduğu, harcamış olduğu çabaları basına demeç verdi. Dolayısıyla, bütün bunları dikkatinize getirmek istiyorum.

Tahrir, maalesef orduyu göreve çağırmıştır ve bu son olaylar da bizdeki orduyu göreve çağıran cumhuriyet mitinglerini andırmaktadır. Dolayısıyla, Tahrir'in namusu maalesef bu son olaylarla kirletilmiştir, temiz imajı kötülenmiştir.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

EMRULLAH İŞLER (Devamla) – Bu duygularla hepinizi saygıyla selamlıyorum. (AK PARTİ sıralarından alkışlar)

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, sayın hatip "Esad" ve "Esed" ayrımını Arapça dil bilimine dayandırarak açıklamaya çalıştı. Ana dili Arapça olan bir insan olarak şunu söylemek isterim ki "Esad", "Esed" arasındaki "e", "a" farkı ne "e"dir, ne "a"dır. (AK PARTİ sıralarından gürültüler)

RECEP ÖZEL (Isparta) – Çok iyi bilirim ben onu, çok iyi bilirim.

BAŞKAN – Lütfen sayın milletvekilleri, yapmayın şunu.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – İkisi arasında, "a"ya daha yakın olarak söylenir. Bütün Arap âlemi de bunu böyle söyler.

BAŞKAN – Sayın Atıcı…

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Her ne hikmetse, yıllarca "Esad" diyen insanlar…

BAŞKAN – Böyle bir usulümüz yok ki Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – …Sayın Başbakanla Esad'ın arası bozulduktan sonra "Esed"e çevirmişlerdir.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ben teşekkür ederim. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Evet, sayın milletvekilleri…

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Mersin) – Sayın Başkan, konuşmacı bu Mısır'daki Temerrüt Hareketi için 22 milyon imza atan bir insandan söz ederken, bir avukattan söz edip, onun çeşitli işlere karıştığından söz edip bütün bunların geçersiz olacağına dair bir ifadede bulundu. Bu, kabul edilemez. 22 milyon insan 1 kişiye indirgenemeyeceği gibi, 22 milyon namuslu insanı her zaman yan yana bulmak da o kadar mümkün değildir. Önemli olan, siyasi iktidardır. Dolayısıyla siyasi iktidarlara ahlaki karşılıklar bulmak, bulmaya çalışmak çaresizlik ifadesidir. Kayda geçmesini istiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Evet, sayın milletvekilleri, Başbakanlık tezkeresi üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Şimdi tezkereyi tekrar okutup oylarınıza sunacağım.

Okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 11/8/2006 tarihinde kabul ettiği 1701 (2006) sayılı Karar ve Türkiye Büyük Millet Meclisinin 5/9/2006 tarihli ve 880 sayılı Kararıyla bir yıl için verdiği izin çerçevesinde, Türkiye, Lübnan'da konuşlu Birleşmiş Milletler Geçici Görev Gücü (UNIFIL)'ne Silahlı Kuvvetleri unsurlarıyla katkı sağlamıştır. Söz konusu iznin süresi son olarak Türkiye Büyük Millet Meclisinin 29/6/2012 tarihli ve 1023 sayılı Kararıyla 5/9/2012 tarihinden itibaren bir yıl uzatılmıştır.

Türkiye UNIFIL'e yaptığı katkılarla barışı koruma harekâtının etkin biçimde icrasında önemli bir işlev üstlenmiştir. Bu çerçevede Türkiye'nin katkısı gerek Birleşmiş Milletler sistemi içinde, gerek bölgesel ve küresel ölçekte, gerekse kapsamlı sivil-asker işbirliği faaliyetleri vasıtasıyla Lübnan toplumunun her kesimi nezdinde görünürlüğünün artmasına, ayrıca barış ve istikrarın korunmasına yönelik politikasının sürdürülmesine önemli katkıda bulunmuştur.

UNIFIL'in ülkemizin askerî kuvvet katkısında bulunduğu tek Birleşmiş Milletler Barış Gücü operasyonu olması ve hâlihazırda Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi adaylığımızın söz konusu bulunması dikkate alınarak, UNIFIL Deniz Görev Gücü'ne katkımızın sürdürülmesinin önem arz ettiği değerlendirilmektedir.

UNIFIL'in görev süresi 31/8/2013 tarihinde sona erecek olup, görev süresinin bu tarihten sonraki dönem için yenilenmesi yönünde Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi tarafından Ağustos ayı içinde bir kararın kabul edilmesi beklenmektedir.

Bu hususlar ışığında ve Lübnan'la ikili ilişkilerimiz ile bölgedeki güvenlik koşulları da göz önünde tutularak, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin, UNIFIL'in görev süresinin uzatılması yönünde karar alması durumunda; hudut, şümul ve miktarı Hükümetçe belirlenecek Türk Silahlı Kuvvetleri unsurlarının, 1701 (2006) sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Kararı ve 880 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Kararıyla tespit edilen ilkeler kapsamında 5/9/2013 tarihinden itibaren bir yıl daha UNIFIL Deniz Görev Gücü'ne iştirak etmesi ve bununla ilgili gerekli düzenlemelerin Hükûmet tarafından yapılması için Anayasa'nın 92'nci maddesi uyarınca izin verilmesini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

BAŞKAN – Tezkereyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Tezkere kabul edilmiştir.

Sayın milletvekilleri, birleşime beş dakika ara veriyorum.

Kapanma Saati: 16.09